

HĐVN

Nhóm "Tinh Thần Baden Powell"

LIÊN LẠC

6362 Westbury, Montreal, (P.Q.) CANADA **Nguyen Trung Tuong**
H3W - 2X3

Bộ Mới - Số 6

Phát hành tháng 4 - 1993

BẢN TIN LIÊN LẠC

Nhóm Tinh Thần Baden Powell

BAN SÁNG LẬP

Trần Văn Thảo
Phan Như Ngân
Lê Văn Ba

BAN PHỤ TRÁCH

Nguyễn Văn Tĩnh
Nguyễn Trung Thoại
Mai Xuân Tý (Con)
Lê Thọ

VỚI SỰ HỢP TÁC

Phạm Văn Thiết
Trần Minh Thường
Hoàng Ngọc Châu
Lê Phục Hưng

là bài vở của Trưởng và thân hữu gần xa

Bài vở, thu từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W 2X3 Canada

Hình bìa

Hà-nội ngày xưa

“22-2” Kỷ niệm sinh nhật Baden Powell

(Ghi lại một giấc mơ)

Khuya 21 rạng 22-2-1993, Ngựa CK trần trọc mãi không ngủ được, không hiểu bởi lý do gì, đang mơ màng bỗng nghe tiếng huýt sáo miệng “hù hu hú hu hú hú hù hù hù hu”. Lắng tai nghe cố mở hai con mắt thật lớn (nhưng không tài nào mở ra được). Thấp thoáng thấy hình ảnh cụ già, dáng người Âu mặc đồng phục HĐ, lối đồng phục cổ truyền, đủ huy hiệu và huy chương, đội mũ nỉ chóp nhọn, vành rộng, có hàng ria mép khá dày và bạc trắng, đứng nhìn Ngựa hóm hỉnh cười. Dụi mắt nhìn cho rõ, biết đó là cụ Bipi. Ngựa sợ hãi quá vùng đứng dậy (trong giấc mơ), gơ tay chào theo lối HĐ và lấp bắp:

- Kính chào Grand Chief, dạ không ... thưa Trưởng, dạ thưa Trưởng lớn, dạ Trưởng sáng lập phong trào HĐ Thế giới.

- **B.P.:** - Chú chào chi mà loạn xà ngầu rứa. Sai hết. Chỉ đúngm câu chót. Ta là Trưởng sáng lập phong trào HĐ Thế giới nhưng phải nói như lời trưởng Khắc dạn : gọi là Trưởng là đủ.

- **Ngựa:** - Thưa Trưởng, Trưởng hiện về, chắc có điều chi dạy bảo, xin Trưởng cho biết để thi hành hay sửa sai.

- **B.P.:** - Ngày mai là sinh nhật ta, ta thấy chú trần trở vì không có bài để viết cho bản tin liên lạc số sắp tới. Khác với những năm trước, năm nay Toronto không tổ chức (như năm ngoái, hoặc có tổ chức mà không mời chú tới dự !). Ta đoán chú nghĩ = không lẽ cứ lặp lại hoài cái tiểu sử và đăng hình ta và Olave (vợ ta) cũng kỳ, nên ta hiện về nói chuyện với chú (qua tâm tưởng) cho chú có

chuyện mà viết vào Bản Tin số này.

- **Ngựa:** - Xin cảm ơn Trưởng đã nghĩ rất đúng vào tâm can của...em (dạ không) của cháu (dạ không phải)... dạ của ...

- **B.P.:** - kể về tuổi tác, chú thuộc vào hàng cháu nội ta, nhưng là H.D. chú cứ xưng em cho thân mật trong khi nói chuyện.

- **Ngựa:** - Thưa Trưởng, rứa thì tốt quá. Trước kia, xin Trưởng cho phép em được hỏi thăm: Tr. Lê văn Ba và Tr. Mai Xuân Tý ở trong nhóm tinh thần B.P. phụ trách Bản Tin Liên Lạc đã đến trình diện Trưởng chưa?

- **B.P.:** - À, có. Đó là 2 đoàn sinh mới “đăng ký”. Hai chú này là hai thái cực. Chú Lê văn Ba thì nghiêm trang, tánh ôn hòa, ăn nói thận trọng. Còn chú Mai Xuân Tý thì cười đùa cả ngày, nói chi cũng pha chút giễu cợt trong đó, coi mọi việc như “ơ-pa”. Duy có một tánh giống nhau mà rất hợp với ta: Đó là tánh “thương vợ”.

- **Ngựa:** - Thưa Trưởng, đó là tánh tốt hay tánh xấu, xin Trưởng cho biết là có nên phổ biến hay không?

- **B.P.:** - Rất tốt ! Nhưng khỏi cần phổ biến làm chi vì đã là Trưởng HĐ đương nhiên như rứa rồi. Nhìn xem: Nguyễn văn Thơ mà không có Nguyệt Minh thì làm răng mà phây phây ngon lành như rứa? Mai Liệu mà không có Bạch Bích thì làm sao mà thông dong ngậm “pip” ngao du đây đó, sụm từ lâu rồi ! Nguyễn Xuân Mộng mà không có cô Liên thấp đèn, đóng đinh thì làm sao mà hoàn thành khu triển lãm sinh hoạt HĐ Sacramento ở trại Hợp Bạn ? Còn nhiều vô số kể, nói gần nói xa chi cho mệt, như chú đó (chỉ Ngựa) nếu không có cô Vy “kèm” bên cạnh, với bệnh tim của chú, với cái tật ham vui và nề bạn cứ ăn uống loạn xà ngầu thì ở đây ta có thêm một đoàn sinh để sai vật !

- **Ngựa:** - Như vậy bốn phận của chúng ta phải biết ơn vợ ?

- **B.P.:** - Đương nhiên ! Thôi cho qua chuyện đó, bây giờ chúng ta bàn qua Bản Tin Liên Lạc. Ta biết đó là mối lo âu lớn lao của chú. Hai chú Lê Văn Ba và Mai Xuân Tý ở cạnh ta, cứ lo hoài, sợ mấy chú còn lại lo không không xuể, nhất là vấn đề "Đầu Tiên". Thật ra, ta biết có nhiều Trưởng độc giả rất "hiếu biết", có cái ưu tu chung như các Trưởng trong Ban phụ trách, đã hành xử đúng "tình nghĩa", "sòng phẳng", "đúng luật chơi": đóng góp đều đặn, hết năm lại đóng góp tiếp kỳ 2 v.v.v. loại độc giả này nên cấp huy hiệu "Độc giả Hạng Nhất". Còn các độc giả chỉ thỉnh thoảng nhớ đến (hạng này còn khá, còn chút tâm hồn HD) thì cấp huy hiệu "Độc giả hạng nhì". Còn ... còn ... (chậm rãi)

- **Ngựa:** - (chờ lâu, nóng nảy không chịu nổi). Thưa ...

- **B.P.:** - Khoan, ta sắp nói tiếp đây: Mình là HD, độc giả của Liên Lạc cũng là HD, ta nói thiệt các độc giả nào mắc bệnh "QUÊN" nghĩa là nhận được bản tin L.L. mà không có "MỘT" trong những thứ sau đây: - Thư cảm ơn, thư khuyến khích, thư phê bình, thư chỉ trích, gửi bài đăng Bản Tin, gửi hình ảnh sinh hoạt HD hoặc "đổ xăng" hay lúc cao hứng thì "lì xì" nhân dịp Tết đầu năm thì ... thì ... thì ... ta khuyến cáo các chú trong Ban phụ trách ngưng ngay việc gửi bản tin cho các "độc giả lảng trí" ấy, vì họ không thiết tha thì gửi làm chi cho tội mấy chú viết bài, các cụ bốn phương đánh máy (Châu ở Florida, Phú Cát ở Đồi Gai, Thường ở Ottawa, Thiết ở ... gác chuông nhà thờ), khổ thay cho thân già Thiên Nga (Tinh) đề bì, dán tem và gánh đi bưu điện; tội cho họa sĩ đất Thăng Long (Thọ) gò lưng mà tô điểm màu mè cho bản tin v.v.v. Ta thành thật khuyên các chú "Tốt" ngay. Đừng

gửi tiếp bản tin cho các quý độc giả ấy nữa. (ta nói khan cổ, để ta hớp một hớp nước lạnh đã !).

- **Ngựa:** - Thưa Trưởng, ngộ giả các độc giả ấy quá bận nên quên, hoặc thay đổi địa chỉ, hoặc quá bận mà chưa ... đọc bản tin thì nói như vậy có "oan" cho họ không ?

- **B.P.:** - Tầm bậy ! Chú quá để dãi, thôi thì cứ cho là họ đã "quên", nay đọc những giòng chữ này, thì chắc họ phải "nhớ". Nếu họ không có tin gì thêm cho Liên Lạc thì họ "Chê" các chú đó. Trưởng hợp đó thì còn gửi làm gì. Dù cho như Chú nói là họ thay đổi địa chỉ nên không nhận được L.L. thì vô lý hết sức mình. Chúng ta ở Bắc Mỹ, Âu Châu, Úc Châu chứ đâu phải ở các xứ Xã hội Chủ nghĩa mà khi có thư ngoại quốc đến thì ... thủ tiêu. Thư có giao có nhận đàng hoàng đúng phép, nếu không thì cứ kiện ông bưu điện thấu trời xanh ! Như vậy, kể từ số này đừng gửi tiếp, và trước khi áp dụng, Chú nên soát xét lại sổ sách phân minh, thư từ, các báo HD khác, các thư phiên trách, kể cả thiệp chúc giáng sinh, xuân v.v.v. kèm trách oan, Chú có lỗi đó ! - **Ngựa:** - Xin vâng lời Trưởng, tuy nhiên, xin phép Trưởng cho tụi em huyên huyên một chút, cứ gửi L.L. số 6 (tháng 3-1993) này đi nữa sau đó sẽ hay. Nhưng ... thưa Trưởng em vẫn còn sợ quá !!

- **B.P.:** - Sợ cái gì ? Đây là một trò chơi lớn, phân minh, thẳng thắn. Đi xem đá banh hay xem chiếu bóng thì cũng phải mua vé mới vào cửa được chứ ! Có đi mới có lại. Ai có xì xào gì thì cứ qui lỗi ở ta. Ta sẽ mời học luật HD cho tới khi nào "ngộ" mới cho thôi.

- **Ngựa:** - Thưa Trưởng, rứa thì chúng em xin mời Trưởng làm "cố vấn" cho bản tin L.L. được thì hay quá. Trưởng vui lòng nhận, Trưởng hí !

- **B.P.:** - Trên nguyên tắc thì cũng

được, nhưng đừng ghi trên giấy tờ, nhất là đừng ghi ở trang trong, phía những người phụ trách, làm như rứa thiên hạ tưởng là đem tên ta ra mà "hù" độc giả. Không nên ! Nhân đây, ta cũng nói luôn: Ta là nam nhi nói ra cũng thấy xấu hổ, nhưng đã là HD ta vẫn cứ nói thẳng: Các chú thì đông, đều thua đàn bà cả. Nhìn xem: Bạch Thu Hà ở Cali là một nữ Trưởng thuộc tuổi "nửa chừng xuân" mà đã giết giải "vô địch bom xăng" cho L.L. 1992 đó thấy không ? Thái Điền thì mỗi lần nhận bản tin L.L. lập tức đem vào bàn thờ đức lang quân mà đọc từ trang đầu đến hàng chót. Thái Điền lại bom xăng đều đặn cho L.L., dục con trai (Thái Sơn), thúc con gái (Ngọc Lan) lo lắng nuôi dưỡng bản tin. Tết con gà vừa rồi, Thái Điền lại "lì xì" đặc biệt cho L.L., nói là đã thủ thi với anh Ba rồi ! Tuyệt chưa ? Chưa hết, còn em gái bà Triệu Âu (vợ M.X.T) cũng noi gương bà chị Thái Điền "lì xì đặc biệt" cho L.L. ngon chưa !!!

Thôi chào Chú, cho ta gửi lời thăm cụ Khắc, các anh chị em HD nghe. Nhấn các chú bên Âu Châu tổ chức trại Thăng Tiến IV cho ngon lành.

- **Ngựa:** - Xin ghi nhớ lời Trưởng dạy, xin cảm ơn Trưởng nhiều lắm.

- **B.P.:** - Thôi ta thẳng !

(Đến đây, cô Vy lay Ngựa dậy và nói:

"Mở chi mà mở lắm rứa ? Chi mà nói nói, cười cười đắc chí vậy, có mơ tưởng đến cô nào thì nói cho nghe với, không ghen mô !"

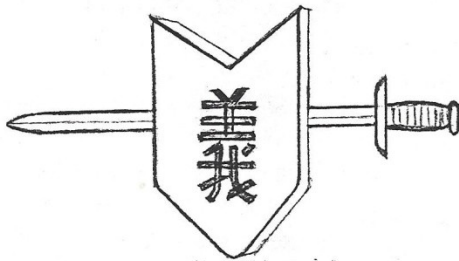
Ngựa vội vùng dậy, vào bật đèn ghi lại giấc mơ vừa qua. Vì là "giấc mơ" nên có chi làm buồn lòng quý Trưởng, xin tha thứ cho, vả lại cụ BiPi có dạy: "Cứ làm như ta đã nói, có chi qui lỗi nơi ta").

(Để ghi nhớ ngày Sinh Nhật cụ Baden Powell - 1993)

Ngựa C.K.

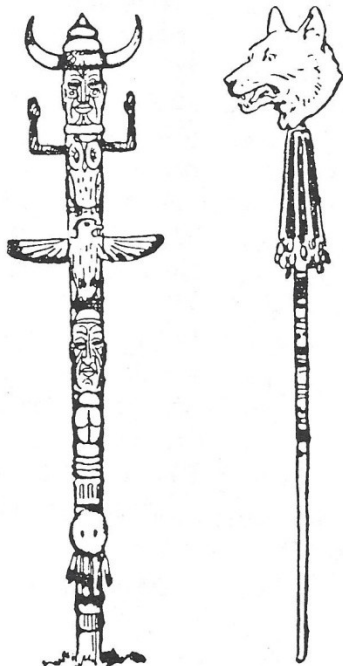
NGHĨ VỀ TRUYỀN THỐNG HƯỚNG ĐẠO

Vĩnh Đào

Truuyền thống là những thói quen hình thành đã lâu đời trong lối sống, lối suy nghĩ, và trở thành nếp trong sinh hoạt của một tập thể. Vì truyền thống là những tập tục chung, có tính cách lâu đời, nên có công dụng thắt chặt sự đoàn kết giữa những thành viên của một đoàn thể, và tạo niềm tự hào khi đứng trong đoàn thể. Vì vậy nên có những khuyến hướng dễ hiểu là gắn bó với các truyền thống và muốn bảo vệ truyền thống, mặc dù có thể có một số tập tục đã trở thành lỗi thời hay có những tác dụng không tốt.

Phong trào Hướng Đạo cũng có một số truyền thống rất bền vững được truyền từ thế hệ này đến thế hệ khác. Khi suy nghĩ về các truyền thống, chúng ta cần tìm hiểu phần lớn các truyền thống đó bắt nguồn từ đâu?

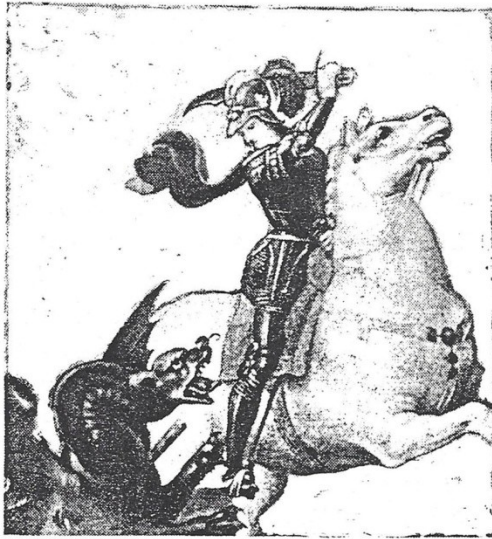
Hướng Đạo khi đảm nhận chức năng giáo dục của mình, rất hiểu rõ tâm lý thanh thiếu niên và dùng sự hiểu biết về những sở thích của tuổi trẻ để phục vụ các mục tiêu giáo dục. Một đặc tính tâm lý của tuổi trẻ, từ tuổi Ấu đến tuổi Thiếu, Thanh, là có một óc tưởng tượng rất dồi dào, thích sống trong một thế giới phiêu lưu tưởng tượng, theo gương một số nhân vật anh hùng. Dựa theo đó, Hướng Đạo đưa ra một số mô hình tưởng tượng và lồng sinh hoạt trong những khung cảnh tưởng tượng đó.

Mô hình tưởng tượng bền vững nhất là mô hình dùng cho ngành Ấu: tất cả sinh hoạt của ngành này được đặt trong khung cảnh rừng xanh dựa theo tiểu thuyết **Truyện Rừng Xanh** của Rudyard Kipling. Vì vậy sinh hoạt, truyền thống, cho đến các từ ngữ dùng trong ngành Ấu đều liên quan đến mô hình tưởng tượng này: Sói Con, Sói Già, Sói Đầu Đàn, Tảng đá hội đồng, đi săn... Bầy trưởng được gọi là Akéla, Phó Bầy trưởng là Baloo, Baghéra, Kaa, Chile v.v. Mô hình tưởng tượng này rất bền vững vì khả năng thu hút trẻ em lứa tuổi đó còn nguyên vẹn, và khung cảnh rừng xanh vẫn được áp dụng cho ngành Ấu tại hầu hết các nước cho đến ngày nay.

Đối với các ngành khác, nhất là ngành Thiếu, không có một mô hình duy nhất và bền vững như vậy; nhưng có hai mô hình tưởng tượng rất thịnh hành vào các thập niên 1940-1950 là mô hình "hiệp sĩ" và mô hình "da đỏ". Nếp sống hào hùng cùng với cách cư xử hào hiệp, cao thượng của các Hiệp sĩ thời Trung Cổ ở Tây phương có một sức hấp dẫn mạnh đối với thiếu niên Âu châu lúc đó, nên Hướng Đạo dùng mẫu mực người hiệp sĩ để Thiếu sinh noi theo. Luật Hướng Đạo có nhiều nét giống một "Luật danh dự" mà mỗi hiệp sĩ đều tuân theo trong cách cư xử của mình. Lễ tuyên hứa Hướng Đạo phỏng theo lễ phong nhậm hiệp sĩ. Mô hình hiệp sĩ đem sang Việt Nam có một mẫu mực tương

ứng hoàn toàn là người Tráng sĩ áo nâu trung quân ái quốc.

Song song với mô hình hiệp sĩ là mô hình “da đỏ” cũng thịnh hành không kém. Thiếu sinh sống trong khung cảnh tưởng tượng của một bộ lạc da đỏ Mỹ châu, tháo vát, dũng cảm, nhanh nhẹn, có óc quan sát, biết hết các bí mật của thiên nhiên. Từ đó, một số tập tục phỏng theo lối sống của các bộ lạc da đỏ trở thành những tập tục Hướng Đạo rất phổ biến như: bắt chước một số lễ nghi da đỏ trong các cuộc lửa trại, hóa trang và nhảy múa như một bộ lạc da đỏ, và nhất là tập tục đặt tên rừng (totem), mà theo phong tục

saint GEORGES
par Raphaël, détail

da đỏ, phải được kèm theo một số thủ thách để chứng tỏ là người nhận tên rừng có đủ can đảm và nghị lực để trở thành một chiến sĩ lão luyện.

Bắt chước theo tục lệ các bộ lạc da đỏ, từ đó phát sinh trong Hướng Đạo tập tục đặt các “tên rừng” theo kiểu tù trưởng Sitting Bull (“Bò Rừng Ngồi”) của bộ lạc Sioux. Hướng Đạo Pháp hồi thập niên 1950 dùng cả những từ ngữ da đỏ như những tiếng lóng, như “tipee” (lều), “papoose” (em bé, nghĩa là chưa qua thử thách để nhận tên rừng), “sachem” (“hiền nhân” trong bộ lạc da đỏ, và trong Hướng Đạo, người đã nhận tên rừng), và gọi những người không phải Hướng Đạo là V.P. hay “Visage Pâle” (“Mặt trắng”, là từ

ngữ mà dân da đỏ dùng để chỉ những người da trắng xâm chiếm lãnh thổ của họ) v.v. Mầu mực da đỏ từ Hướng Đạo Pháp du nhập vào Việt Nam không có một tương ứng như mầu mực hiệp sĩ, nhưng lại được đón nhận theo nguyên dạng. Mô hình da đỏ rất “ăn khách” đối với Thiếu sinh một thời (các điệu nhảy theo kiểu da đỏ tràn lan trong các buổi lửa trại), vì phù hợp với lối sống nhiều phiêu lưu, gần thiên nhiên mà các Thiếu sinh ưa chuộng. Ngoài ra, các bộ lạc da đỏ có một số tập quán, cách cư xử riêng biệt, khác hẳn với người ngoài, và điều này hợp với sở thích tự nhiên của thiếu niên là kết hợp thành

băng đảng, có những tập tục, nghi thức riêng. Các Trưởng thời đó cũng khuyến khích những tập tục tạo cho Hướng Đạo sinh niềm kiêu hãnh là mình thuộc một tập thể riêng biệt, có những tập quán riêng, những ám hiệu, mật hiệu chỉ riêng Hướng Đạo sinh được biết, và làm cho người ngoài Hướng Đạo khó hiểu. Thật vậy, một người không phải là Hướng Đạo chắc chắn cảm thấy ngỡ ngàng khi thấy chung quanh mình là những Ngựa Hay Cười, Hải Ly Đầm Đạm, Gấu Càn Cù, hay Sơn Dương Nhanh Nhẹn...

Cũng trong khuynh hướng đó, ta có thể giải thích tập tục bắt tay trái trong Hướng Đạo, khác với thói quen ở “ngoài” là bắt tay phải (lối giải thích chính thức là

Hương Đạo sinh bắt tay trái để tỏ tình thân thiện, vì tay trái gần tim hơn).

Ngành Thiếu trong Hương Đạo còn dùng nhiều mô hình tưởng tượng khác nối tiếp nhau, có khi chồng chất lên nhau để tác động vào trí tưởng tượng các Thiếu sinh, như mô hình nhà thám hiểm, người khai phá các vùng đất mới, người đánh bẫy vùng hoang dã Canada (trappeur)... và Thiếu sinh tham dự hết mình vào trò chơi, học tập những thủ thuật, những đức tính, cách sống của người hùng của mình. Nhưng mô hình da đỏ ảnh hưởng mạnh mẽ nhất đến một số tập tục Hương Đạo.

Nhưng đến lúc các Hội Hương Đạo tại Âu châu là nơi phát xuất ra mô hình da đỏ, nhận thấy là mô hình này không còn thích hợp cho Thiếu sinh vì nhiều lý do. Lý do quan trọng nhất có lẽ là một sự thay đổi toàn diện về cách nhìn phong trào Hương Đạo: Hương Đạo không nên được quan niệm như là một đoàn thể khép kín, có những nghi thức, những tập tục, những cách sống tách biệt khỏi cộng đồng xã hội, làm cho người ngoài phải bỡ ngỡ. Trái lại, Hương Đạo phải mở ra với cộng đồng xã hội, đặt trọng tâm vào những dự án giúp ích và phát triển cộng đồng, là phương cách tốt nhất để chuẩn bị đảm nhận một vai trò tích cực trong cộng đồng xã hội mai sau. Cách nhìn mới này phù hợp hơn với mục đích giáo dục và đào tạo công dân của Hương Đạo, và đòi hỏi một cuộc cách mạng tư tưởng để loại bỏ trong nếp sống Hương Đạo những tập tục nào không còn thích hợp với đường hướng tư tưởng mới. Vì vậy những tập tục liên quan đến các bộ lạc da đỏ lần lần biến mất khỏi sinh hoạt Hương Đạo.

Cũng trong chiều hướng đó, tất cả các nước Âu châu và nhiều nơi khác bãi bỏ tập tục bắt tay trái để trong cử chỉ xã giao thông thường nhất hàng ngày, Hương Đạo không có một hành động khác với thói quen của xã hội.

Chuyến biển trên đây trong lối nhìn phong trào Hương Đạo trùng hợp với một diễn biến xảy ra tại một số nước: từ xưa, phần lớn Trưởng Hương Đạo các cấp là những Thiếu sinh, có khi đã là Sói con, lên Tráng sinh, sau khi trưởng thành ở lại làm dự Trưởng rồi Trưởng từ cấp đơn vị lên trung ương. Nhưng đến lúc phương thức này không thể cung cấp đủ số Trưởng cần thiết cho phong trào cần phát triển mạnh. Nhiều Liên Đoàn không hoạt động được hay không thành lập được vì thiếu Trưởng. Nhiều Hội Hương Đạo mạnh dạn kêu gọi sự tiếp tay của một số phụ huynh và những người quan tâm đến sinh hoạt tuổi trẻ nhưng chưa biết gì về Hương Đạo. Những vị này được mời giữ một trách vụ trong Liên Đoàn, tham dự khóa huấn luyện, để trở thành Trưởng, phần nhiều từ cấp Liên Đoàn trở lên. Những người này mang lại một luồng gió mới - một nguồn sinh lực mới - cho phong trào, giúp cởi bỏ những thói quen, những quan niệm cũ, khiến cho Hương Đạo có một dáng vẻ cởi mở hơn.

Trong sinh hoạt Hướng Đạo của thập niên 50 còn có những hình thức nghiêm phép (tập hợp, chào kính) được ấn định tỉ mỉ trong tập **Nghi Thức Hướng Đạo**, phảng phất một vẻ kỷ luật gần như quân đội hay thiếu sinh quân. Những hình thức nghiêm phép như vậy rất khó được chấp nhận trong xã hội ngày nay, nhất là tại các nước Tây phương. Xã hội Âu châu ngày nay phán xét rất nghiêm khắc những hình thức sinh hoạt thiếu niên làm liên tưởng xa gần đến những đoàn thể đoàn ngũ hóa thiếu niên làm công cụ cho những chế độ độc tài hay tôn giáo quá khích. Chính B.P. đã không ngừng chỉ trích việc áp dụng những hình thức tập luyện mang hình thức quân sự trong Hướng Đạo vì hoàn toàn trái với mục đích, chủ trương và phương pháp Hướng Đạo. Sinh hoạt Hướng Đạo ngày nay cần hơn bao giờ hết tháo bỏ mọi hình thức gò bó (thí dụ những tư thế nghiêm, nghỉ trong khi sinh hoạt hay tập hợp, những khẩu lệnh, thủ lệnh quá máy móc...). Có nhiều phương thức khác để duy trì một trật tự cần thiết, một kỷ luật tự giác và hồn nhiên trong sinh hoạt Hướng Đạo mà không cần phải có những đội ngũ xếp hàng ngay ngắn, chỉnh tề.

Không có một cuộc đổi thay nào mà không gay go. Sửa đổi một cách nhìn, một quan niệm, một lối sống không phải là dễ. Sự thay đổi lối nhìn phong trào Hướng Đạo trên đây hoàn toàn không liên quan gì đến những giá trị cơ bản của phong trào do B.P. để lại, tuy vậy ngay tại Âu châu đã có những khuynh hướng bảo thủ muốn giữ lại tất cả những truyền thống gắn liền với hình ảnh người Hướng Đạo hồi thập niên 50, và có những đoàn thể tự động tách ra khỏi phong trào Hướng Đạo chính thức (thí dụ các đoàn thể Scouts d'Europe tại Âu châu) và đứng ra ngoài Tổ chức

HĐTĐ. Nhưng dù sao, đó là những thiếu sót rất nhỏ không ngăn cản được bước tiến chung.

Người Trưởng Hướng Đạo cần nhận biết đâu là những truyền thống cần gìn giữ và đâu là những tập tục không có ích lợi gì khi bám víu lấy. Cựu Tổng Thư ký Văn phòng Hướng Đạo Thế giới Laszlo Nagy thường hay nhắc nhở một điều chí lý đáng được suy gẫm: *"Nơi truyền thống, chúng ta hãy biết gìn giữ ngọn lửa, đừng ôm lấy đồng tro tàn"* ("De la tradition, sachons garder la flamme, et non les cendres").

Thay vì muốn giữ lấy một hình dáng bề ngoài hay một vài thói quen không có ý nghĩa, phải chăng nên nhớ lại là truyền thống cao đẹp và quý báu nhất của người Hướng Đạo là lòng ngay thẳng, cương trực, thái độ hào hiệp, sẵn sàng giúp ích và luôn luôn giữ lời? Và trong khi một số đông Hướng Đạo sinh Việt Nam đang sống tại nước ngoài, có lẽ nên suy nghĩ để gắn liền một số truyền thống Hướng Đạo với những truyền thống dân tộc để góp phần phát huy và gìn giữ di sản văn hóa và phong tục Việt Nam? Đây là một việc làm có ý nghĩa cho chúng ta ngày nay.

Việc còn có một số Trưởng quá chú trọng đến những hình thức trong sinh hoạt Hướng Đạo trong khi chưa chú ý đúng mức đến khía cạnh nội dung, tinh thần và phương pháp Hướng Đạo chứng tỏ rằng công tác huấn luyện Trưởng còn nhiều việc phải làm, và nhất là làm sao cho công tác huấn luyện phù hợp với nhu cầu của thời đại mới.

(Trích từ "Nguyên Lý Hướng Đạo" của Trưởng Vinh Đào do Chi Nhánh Canada xuất bản để chào mừng Trại Thăng Tiến IV - 1993 Pháp).

SƯỚNG GHÊ

Mai Xuân Tú

Xin nói ngay là cái sướng này chỉ dành cho những em tuổi từ sáu mươi, bảy mươi, hoặc tám mươi trở lên.

Thật đấy, chỉ có những em thuộc lứa tuổi kể trên mới "họa may" hưởng được cái sướng mà tôi sắp kể, còn các em 50 trở lại, thì, nếu muốn sướng lây, cứ việc đọc tiếp, không ai cấm ngăn gì cả.

Khoảng 70 năm về trước, tôi được cha mẹ sinh ra tại một thôn xóm nhỏ của một làng nghèo khó xa xôi của tỉnh Nam Định. Lớn lên, tôi nhớ là suốt đời tôi chỉ mặc áo nâu, quần nâu. Năm thì mười họa mới được khoác cái áo the thâm vá, và mặc cái quần chấu lòng. Thường nhật chỉ ăn ngô ăn khoai, lâu lâu mới được bữa cơm, bữa cháo... bèo ngư. Cuộc đời thật là cơ cực. Nhưng những cái cực về vật chất có nhằm nhò gì. Những cái khổ tinh thần mới đáng cho mình than thân trách phận.

Nói như vậy chứ tôi cũng không muốn tả những khổ sở của tôi ngày xưa và cái "sợ tây" của tôi như thế nào, anh em chắc ai cũng biết cả, nói thêm chỉ buồn cho cái thân già.

Nhưng bỗng dưng năm 1975, một số "chúng ông" được nhiều nước trên thế giới Tự Do mời sang cư ngụ. Trong số đó tôi được người mách nước, dắt vợ con đi theo. Từ đó cuộc đời tôi lên hương.

Xưa kia tôi chỉ tắm ao, tắm sông, bây giờ tôi lại được tắm "đút", tôi đã bắt đầu nói tiếng tây rồi đấy. Tôi lại nói cả tiếng Mỹ nữa cơ, tôi viết thơ về nhà khoe là tôi "shower" chứ không thêm nói "douche" nữa. Cuộc sống vật chất của tôi khác hẳn lúc tôi còn sống ở làng tôi.

Nhưng vật chất mà nhằm nhò gì. Cái sướng tinh thần mới là cái sướng thần tiên. Sướng không thể tả được là "lớ thướng thế lờ, lớ thướng nằm thao". Chỉ biết trình ra đây để các cụ biết và định nghĩa cái sướng hộ tôi.

Lúc tôi theo "chúng ông", dắt một vợ (một vợ mà thôi, vợ nhỏ bỏ lại) và 4 con trai sang đây, tôi đâu có ngờ rằng con trai tôi thành nào cũng sắp đến tuổi đòi vợ rồi. Tôi rất mong các con tôi lấy được vợ "Truyền Thống" để có người nối dõi tông đường và khỏi mất gốc. Thế nhưng sự thực phũ phàng đã làm tôi đau khổ không ít. Các con tôi báo cáo cho tôi biết rằng : "Vợ truyền thống ở đây đắt tiền lắm, khó tìm, vì là loại nhập cảng, nên khó khăn lắm". Lúc đó tôi mới ý thức được rằng con mình thuộc loại "xí giai", học đốt, con nhà nghèo thì sức mấy mà lấy được vợ "Truyền Thống". Đành cho chúng lấy vợ "lớ canh" vậy.

Tôi đang đau khổ như người bị bệnh trĩ, thì mấy năm sau tôi lại thấy tôi thật là sung sướng vì tôi có gần một chục cháu nội, thường chạy theo tôi và kêu : "ông nội, ông nội".

Làm ông, ai mà chẳng thương cháu, nhất là cháu nội. Nhưng tôi lại thương các cháu ngoại hơn là vì, không biết các nàng dâu của tôi có ngoại tình không mà các cháu nội tôi đứa nào da cũng trắng, tóc cũng vàng mắt cũng xanh, mũi cũng lỗ.

Nhìn lũ tây con ấy, tôi sực nhớ ra rằng hiện nay mình là : "ÔNG NỘI TÂY". Ối giờ đời đất ơi sao mà sướng thế.

Lại còn sướng hơn nữa là những khi các con dâu của tôi giận cháu nội tôi, chúng nó mắng nhiếc nhau bằng thứ tiếng gì mà tôi chẳng hiểu, thành ra tôi nghe êm tai ghê.

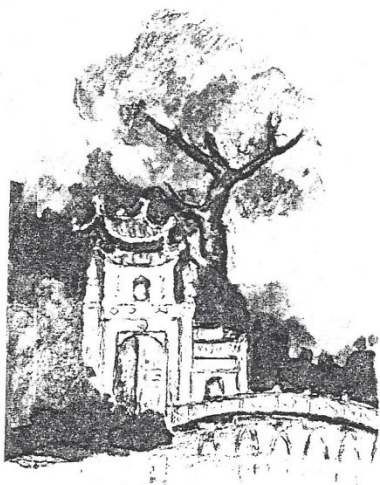
Tôi sung sướng vì tôi chắc chắn là các con dâu của tôi không bao giờ, xin nhấn mạnh KHÔNG BAO GIỜ, sẽ chửi các cháu nội tôi bằng câu : "ÔNG NỘI MÀY".

Sướng ghê !

Em Hà-Nội

Em Hà-nội Hàng-đường trong giọng nói
Để Hàng-bông êm ái lót cơn mơ
Thương những chiều vãng Bác-cổ ngày xưa
Anh nắn nót một Trường-thi lãng mạn
Thơ thuở bé khắc ghi tình Ngõ-trạm
Hàng-cỏ ơi ! nét thảo có mờ phai
Theo gót chân em từng bước Hàng-hài
Yêu Hàng-lược chải mềm hương mái tóc
Thương Dì-vãng chiều Cổ-ngư trốn học
Hồn ngây ngô theo điệp khúc Hàng-đàn
Hàng-guốc trua hè gõ nhịp bình-an
Khi Hàng-nón quay nghiêng che mắt thỏ
Anh lúng túng cả Đồng-xuân mắc cỡ
Gió mơn man Hàng-quạt áo đong đưa

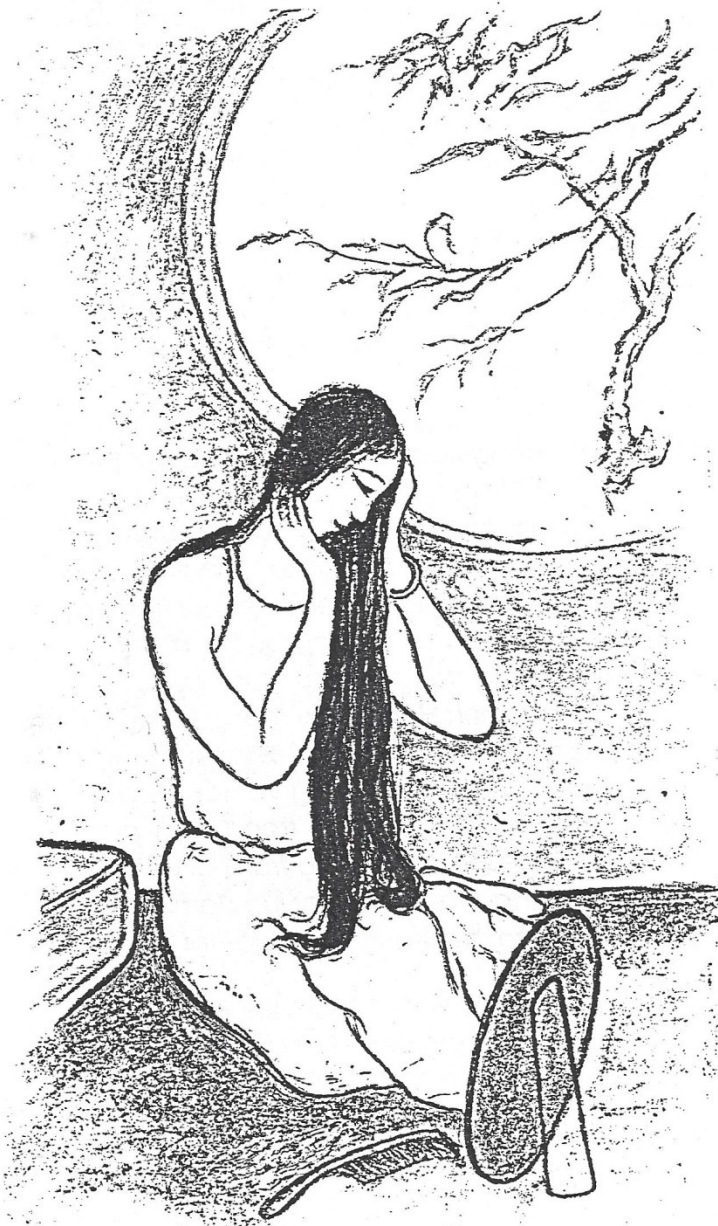
Đây Hàng-khay anh trang tặng bài thơ
Em hốt hoảng Chợ-hôm vừa tắt nắng
Thơ bay lạc hồn anh là Hàng-trống
Nghe Hàng-gai buốt nhọn từng mũi đau
Ôi Hàng-ngang ! tội nghiệp mối tình đầu
Anh hồn giện mơ Hàng-buồm lãng tử
Em Hà-nội đáng Sinh-tử thực nữ
Tìm đến anh Hàng-giấy mỏng tương-tu
Nghe khơi nguồn sông Tô-lich ngân nga
Thơ giàu có nhu thương về Hàng-bạc
Hàng-vôi đỏ nồng nàn trong ngây ngất
Ý Hàng-đào chín mọng trái môi chia
Xin Hàng-than rục cháy lửa đam mê
Khi quần quít trong ái-ân Hà-nội

Em "Hà-nội ngày xưa" đáng yêu quá !
Bài thơ này không biết của ai,
Ai có biết xin cho được biết

Dung:

MỘT TRONG "TỨ ĐỨC"

• Bạch Thuà - RN, BSN

Tứ đức: *Công, Dung, Ngôn, Hạnh*. Với tựa đề "Dung: Một trong Tứ Đức," dường như chưa ai thảo luận, chưa ai bàn bạc mà mọi người đã thấy tường tận và trọn vẹn tại sao người phụ nữ từ ngàn xưa tới hôm nay đã phải trau dồi, trang điểm dung nhan, vóc dáng, hình hài.

Nhưng thế nào là đẹp? Theo tiêu chuẩn nào để nhận định và phê phán? Vẻ đẹp do trời sinh ra hay có thể ươm giồi? Ai cũng thích vẻ đẹp tự nhiên hay cần trang điểm ít nhiều? ... Trước khi bàn đến những thắc mắc này, tưởng cũng cần hỏi tại sao lại phải nghĩ tới vẻ đẹp hình hài, vẻ đẹp này có cần thiết không, có giá trị trên hết chăng? Thật ra, ông bà mình thường dạy:

Tốt mã tốt mày không tày tốt bụng

Ý nói "đẹp hình dung không bằng đẹp tâm lòng." Thế thì cần gì bàn đến dung nhan, thẩm mỹ, bởi vì đức hạnh là nền tảng để xác định giá trị của phụ nữ Á-Đông. Điều này đã rõ ràng và ai cũng công nhận. Thế nhưng có nhiều lý do sẽ bàn tới dưới đây cho thấy chúng ta không thể bỏ qua vẻ đẹp hình dung mà ông bà mình đã đặt ra như một trong bốn đức tính của người phụ nữ.

Trở lại những thắc mắc từ đầu, chúng ta hãy nghe người xưa tả vẻ đẹp từ đôi mắt, lông mày, từ làn da, cổ tay, miệng cười, lợi ăn, tiếng nói:

*Những người con mắt lá râm,
Lông mày lá liễu đáng trăm quan tiền.*

hay

*Cổ tay em trắng như ngà,
Miệng cười chúm chím như là hoa ngâu.*

và

*Chim khôn kêu tiếng rảnh rang,
Người khôn ăn nói dịu dàng dễ nghe.
Người thanh nói tiếng cũng thanh,
Chàng kêu khê đánh bên thành cũng kêu ....*

(ca dao)

Người nay cũng chăm phá một số nét đẹp phụ nữ từ mắt sáng và mái tóc suối mây, từ hình hài và cách ăn nói hay lặng thính, từ bước chân se se, hơi thở nhẹ nhàng yêu thương, từ lời ăn tiếng hát trong thanh ...

Mắt lộng lánh những vì sao sáng nhất
Mây tóc say suốt mắt hình hài xinh
Môi lặng thính như tiếng gọi đa tình
Bước se se chân dần vang sán sỏi vắng
Mỗi lời em là ngàn tầng ánh sáng
Gió chiều nay lồng lộng sắc thơ xuân
Sóng biển to tiếng hát em trong ngần
Hơi thở yêu thương cầu thân con nắng ấm.

(“Một Thoáng” - Bông)

Các bạn cũng đã chẳng lạ gì những nét đẹp người xưa mô tả trong bài “Mười Thương”:

Một thương tóc bỏ đuôi gà
Hai thương ǎn nói mặn mà có duyên
Ba thương má lúm đồng tiền ...

Cũng như thời nay, thi sĩ cũng tả nhẹ nhàng tương tự:

Áo tằm vóc dài em đã diện
Anh về mà ngắm bé anh xinh.
Em sáng như là hoa hướng dương
Má lúm đồng tiền trông rất thương
Điểm nốt ruồi duyên tở hồng thắm
Môi ngọt mắt cười trắng soi gương!
Lời ǎn tiếng hát hạc trong sương
Vóc dáng thanh thanh xinh lạ thường
Bàn tay muốt dáng búp măng ấy
Suối tóc sương dài thơm muốn hương.

(“Một Thoáng” - Bông)

Vậy thì nét đẹp là “tuyệt đối” do trời sinh hay vấn đề chỉ là tương đối? Vì

Mai cốt cách, tuyết tinh thần
Mỗi người một vẻ (tuy) mười phân (không
hấn) vẹn mười.

(Theo Kiều)

Thật thế, người đàn bà hay đàn ông nào cũng có một số nét riêng biệt nhưng phần nhiều tự mình tưởng không có, tưởng quá thua sút kẻ khác. Nếu biết phát hiện và làm nổi bật những nét riêng của mình, từ cá tính, dáng dấp, màu da, tuổi tác, biết săn sóc, tô bồi, trang điểm đúng cách, hợp thời trang, hợp khung cảnh, thì không gì bằng. Được như vậy mình sẽ cảm thấy tự tin hơn, yêu đời hơn, chẳng những trong lòng sẽ thoải mái mà còn làm cho chồng con, bạn bè, bà con quanh mình vui lây: “Hôm nay nhờ trang điểm khéo ... soi gương trông tươi hẳn lên, ngắm hoài không thấy chán, tự thấy yêu đời, yêu người, và yêu mình hơn.” “Chà! Trông đẹp hẳn lên! Trông trẻ hẳn ra! Trông

xinh hơn bao giờ hết! ....” Đó là những lời nghe làm tươi mát lòng người.

Nói một cách khác, con gái hay con trai, đàn ông hay đàn bà, mọi người đều có thể tự mình hay được

chuyên viên săn sóc, trang điểm, và tô bồi vóc dáng, hình hài ... của mình. Đó là mục đích của Khoa Thẩm Mỹ là khoa học về vẻ đẹp, và cũng là vai trò của chuyên viên thẩm mỹ:

Khoa Thẩm Mỹ chẳng mới lạ gì, vì đã có từ ngàn xưa, từ khi có loài người: tắm rửa, gội đầu, chải tóc, cũng đã là những động tác thẩm mỹ. Nếu cứ nghĩ “trời sinh sao để vậy cho tự nhiên” thì để cho tóc râu mọc dài, đầu bù tóc rối, mình sẽ trông ra thế nào? Nếu không tắm rửa, vận động thể dục thể thao, dinh dưỡng đúng cách thì thân thể hình nài sẽ ra sao? Từ mỗi người chúng ta đã tự săn sóc thẩm mỹ một cách tự nhiên mà không hay biết vậy.

Trong một bức tranh cổ treo ở điện Versailles, Paris, ta thấy thần Apollon trong thần thoại Hy-lạp đang kẻ lông mày cho một nhân vật, tức là đang “thực hành Khoa Thẩm Mỹ” đó! Trong Chinh Phụ Ngâm Khúc:

Vì chàng tay chuốt chén vàng,
Vì chàng điểm phấn đeo hương nào nung.

Là hai câu trong đoạn cuối, muốn nói người chinh phụ đã lo trang điểm, tô bồi nhan sắc để mong ngày chồng về thấy mình đẹp mà vui.

Thành ra Đông, Tây, Âu, Á gì cũng đã có Khoa Thẩm Mỹ từ ngàn xưa. Ngày nay Khoa Thẩm Mỹ đã tiến thật xa nhờ vào những phát minh và tiến bộ khoa học và y khoa. Ước mong có dịp bàn nhiều về thẩm mỹ, nay chỉ xin nêu vấn đề vài điểm chính: mỹ phẩm, máy móc thẩm mỹ và chuyên viên thẩm mỹ.

Trước hết VỀ MỸ PHẨM: Khoa học đã giúp nhiều: phẩm chất các loại kem, phấn, dầu, ... đã được nghiên cứu, chọn lọc kỹ để có kết quả một cách hữu hiệu trong việc:

- Làm sạch da, dưỡng da, nuôi da; làm mịn da, làm tươi mát da.
- Làm mờ vết nhăn vì thời gian, làm đầy chỗ lõm vì bệnh tật hay tai nạn.
- Làm tiêu mỡ, săn bắp thịt, v.v....

Chuyên viên thẩm mỹ giỏi và khéo phải biết chọn lựa mỹ phẩm tốt và thích hợp cho từng người, từng trường hợp.

VỀ MÁY MÓC THẨM MỸ: Loại máy này hiện nay công dụng, tuyệt vời, nhưng rất tiếc rất nhiều người còn chưa biết tới. Nhờ tiến bộ của khoa vật

lý y học, máy móc thẩm mỹ rất an toàn cho người được săn sóc và mang lại thật nhiều công hiệu cho da và thân thể nhờ những cơ chế quan trọng như kích động, ion-hóa và trị liệu, ... :

— Kích động các bắp thịt giúp bắp thịt vận động tốt hơn, săn lại và thoải mái hơn (da mặt, tay, bụng, đùi, bắp đùi, hông, ...)

— Tẩy da được sâu và kỹ hơn, các tế bào chết bị loại dễ hơn, các tế bào tốt loại các cặn bã, chất dơ sạch hơn để giúp cho da trở nên tươi mát và tiếp nhận mỹ phẩm một cách công hiệu hơn.

— Khích động và xúc tiến các cơ chế biến dịch và tái tạo tế bào làm cho da thực sự tươi mát, trẻ lại về phương diện sinh học.

— Cải thiện lưu thông huyết mạch để giảm bệnh, bớt đau, bớt ngứa, hút mụn, giảm tàn nhang, vết đen, vết sẹo, bọt đỏ, v.v....

Có những động tác của máy có thể gọi là "thể dục thụ động" công hiệu cho các cơ của thân kinh, tương đương năm sáu buổi thể dục thật sự. Ngoài ra, những máy thẩm mỹ còn tạo sự thoải mái, khi cơ thể mệt mỏi, nặng nề hay bệnh hoạn,....

VỀ CHUYÊN VIÊN THẨM MỸ: Điểm này có thể nói là quan trọng hơn hết thảy, liên quan đến ba yếu tố chính: mắt nhìn, khối óc và bàn tay của chuyên viên thẩm mỹ. Ngày nay, chuyên viên thẩm mỹ được đào tạo, huấn luyện khoa học hơn, chu đáo hơn, thông thạo hơn, khéo léo hơn và nhất là có trách nhiệm hơn. Ngoài ra, muốn được xuất sắc, người chuyên viên thẩm mỹ phải hội đủ nhiều hiểu biết căn bản trong mọi lãnh vực ngoài chuyên môn như năng khiếu về thẩm mỹ, nghệ thuật, tâm lý, v.v... nghĩa là phải có thêm căn bản về văn hóa nghệ thuật riêng, cũng như năng khiếu bẩm sinh, để mang lại kết quả mỹ mãn cho người được săn sóc thẩm mỹ.

— Trước hết, chuyên viên thẩm mỹ giỏi phải nhìn thấy và phát hiện những ưu điểm có sẵn nơi mỗi người mà người đó không hay biết, cũng như những khuyết điểm ở da, mặt, mày, mắt, môi, mũi, miệng, thân mình, ... để bàn bạc trao đổi với khách hàng một cách hiền hòa cởi mở, để làm nổi bật những nét hay riêng và bỏ tước các khuyết điểm đã

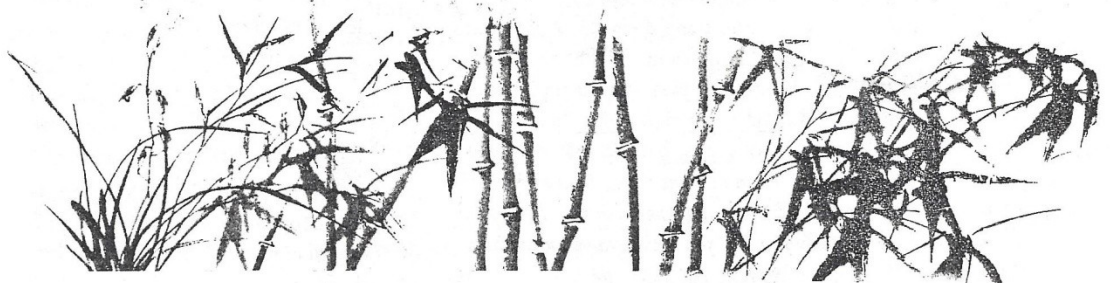
có.

— Sau đó, đặt đối tượng khách hàng vào bối cảnh thẩm mỹ gồm cả tính tình, sở thích, hoặc nơi chốn sẽ xuất hiện như là ở nhà, đi làm, dạ hội, đám cưới hay trình diễn mỹ thuật, truyền hình, đóng phim, v.v... chuyên viên thẩm mỹ phải dùng khối óc mình, suy nghĩ, phân tích tổng hợp để trao đổi với khách hàng trong mục đích đi đến một "chương trình thẩm mỹ" sẽ thực hiện từng bước cho khách hàng.

— Yếu tố thứ ba là khéo tay: tất cả nghệ thuật thẩm mỹ đều tùy thuộc nhiều vào đôi bàn tay của chuyên viên thẩm mỹ: hoặc tự tay tác động, hoặc xử dụng, điều khiển máy móc, luôn luôn đòi hỏi sự khéo tay mới đạt được kết quả tốt đẹp về thẩm mỹ cho người được săn sóc: làm đẹp dung nhan, làm thanh gọn hình hài, vóc dáng, giúp cho tươi trẻ, khỏe mạnh, thoải mái da thịt và thân thể.

Câu chuyện thẩm mỹ còn dài. Để kết thúc bài này, tôi muốn gợi lại một hình ảnh thẩm mỹ thật tinh tú dễ thương, thật an bình êm ái; đó là cảnh Trương Vô Kỵ ngồi kẻ lông mày cho Triệu Minh trong truyện "Có Gái Đồ Long" mà nhiều người đã đọc. Tôi cũng muốn hân hạnh được nhắc lại nơi đây một câu đầy giá trị thẩm mỹ hiểu rộng nghĩa của G.S. Phạm Văn Thoại nhân một buổi nói chuyện về Khoa Thẩm Mỹ: "Trên căn bản lấy vẻ đẹp đức hạnh và tâm thần làm nền, trang điểm dung nhan và trau giồi vóc dáng hình hài là góp phần mang lại niềm tin yêu, sáng khoái và hạnh phúc cho mình và cho người." □

Riêng tặng nhóm
"Tĩnh thần Baden
Powell"
Bluhart

CHUYỆN GÀ Trà Lú

LTS: "Sói Con Đã Già" Trần Trung Lương tức nhà văn Trà Lú một khuôn mặt quen thuộc của Cộng Đồng Việt Nam Vùng Toronto từ hơn 15 năm qua đã viết bài này để thân tặng toàn thể HDS Việt Nam nhân dịp Tết Quý Dậu 1993. Rất tiếc vì sự cố kỹ thuật nên chỉ tới bạn đọc sau khi đã vui những ngày Tết Nguyên Đán. Tuy nhiên nội dung bài này có giá trị không những cho Tết Quý Dậu mà còn cho những cái tết sau như Giáp Tuất (1994), Ất Hợi (1995) ... Anh em chị em giữ để đọc vào dịp tết. Với một ít thay đổi "Câu Chuyện Con Gà" này lúc nào cũng thấy hợp những ngày vui tết trong không khí hội hè với vài câu chuyện đi dóm đón xuân.

Tôi quen thân một cặp vợ chồng nửa Việt nửa Canada. Vợ là cô giáo gốc Biên Hòa. Chồng là cựu sĩ quan Canada từng tham chiến ở Việt Nam trong quân đội Hoa Kỳ ngày trước. Chúng tôi thường gặp nhau, lúc nhà anh, lúc nhà tôi, lúc nhà hàng. Vừa ăn uống vừa nói chuyện đời. Bao giờ cũng vui quá sức. Tuần qua anh hỏi tôi về lịch sử 12 con giáp. Tại sao loài vật đồng như thế mà chỉ chọn mười hai con? ai chọn? và chọn theo tiêu chuẩn nào? Câu hỏi quả là thông minh. Tôi bèn kể chuyện xưa. Sách chép: lần kia Đức Phật triệu tập đại hội thế giới loài vật. Chỉ có 12 con tới. Con chuột khôn ngoan lanh lẹ tới đầu tiên. Chú heo ùn ùn chậm chạp đến sau chót. Đức Phật bèn cho mỗi con cai trị một năm theo chu kỳ 12. Năm nay con gà làm vua.

Tôi vừa nói tới đây, thì chị Ba, vợ anh, báo tin Cụ Chánh mời ăn tân niên mừng con gà. Miệng tôi thiêng thế! Vừa nhắc tới gà là được ăn gà ngay. Cụ Chánh là bạn vong niên của nhóm chúng tôi. Cụ mang tuổi trời đầy mái tóc, đã ngoài vòng cổ lai hy. Năm nào cụ cũng mở tiệc tân niên. Năm nào cũng món quê hương, chuyện quê hương. Chúng tôi mua lễ vật tết Cụ theo lối cổ truyền Việt Nam. Một cặp bánh chưng, một cặp giò lụa, một cân đường, một cân đậu xanh, một cân đậu đỏ, một trái dưa hấu. Chị Ba báo tết đường cả năm mọi chuyện ngọt ngào. Tết đậu để con cháu trong nhà đi thi đậu đậu hết.

Tết dưa để mọi việc tròn trịa xuôi lọt. Mầu dưa đỏ để chúc hạnh phúc tràn đầy quanh năm. Chàng John giữ việc chọn dưa. Có xem chàng chọn dưa, mới thấy được cái thông minh nơi trong con người này. Tôi hỏi tại sao chọn trái này mà không trái kia? Chàng trả lời như người buôn dưa hấu nhà nghề: trái này tròn đều, cứng khô, sẽ bảo đảm dưa già. Cầm lên thấy nặng, búng vào nghe tiếng đục, sẽ bảo đảm ruột chắc, nhiều nước và ngọt. Tôi phục anh quá chùng nên hỏi những điều khôn ngoan đó từ đâu. Chàng chỉ ngay vợ: đây thầy dạy, cũng là bề trên của tôi, kiêm người yêu và kiêm luôn cảnh sát. Chị Ba cười tùm tùm không nói gì.

Cụ Chánh đón chúng tôi tận cửa. Sau khi nhận đồ tết và lời chúc mừng năm mới, Cụ Chánh mời chúng tôi vào phòng ăn. Bữa tiệc rất thịnh soạn. Cụ bảo năm gà thì phải ăn gà. Thực đơn rất hấp dẫn: bún thang, gà cà ri, gà kho xả, canh gà nấu đu đủ, cơm gạo nanh chồn. Mở đầu là bún thang. Chúa ơi, tô bún ngon làm sao! Nước dùng trong vắt. Nước này là tổng hợp công phu gạn lọc từ nồi xúp thịt gà hầm với mộc khô và tôm khô. Bát bún đẹp như bài thơ, hấp dẫn hơn cả gái đây thì. Bún nóng, giò lụa và trứng chiên thái mỏng, thịt gà xé nhỏ, tôm tươi chà bông, hành xanh và rau răm. Nước dùng sôi bông đỏ lên, hương thơm và hơi nóng tỏa lan khắp phòng. Ai cũng hít hà. Mà chưa xong đâu. Phải vài giọt cà cuống. Lại một chút mắm tôm nữa. Bấy giờ thì tác phẩm đã hoàn thành. Mời bạn cầm đũa. Từ ngoài trời giá lạnh bước vào căn nhà ấm áp, tôi đã thấy sung sướng lắm. Bấy giờ lại được ăn tô bún vừa nóng vừa ngon, tôi thấy mình sung sướng tuyệt vời. Rồi cơm trắng với cà ri gà. Cà ri từ Ấn Độ sang tới quê ta là bị Việt Nam hoá tức thì. Người mình nấu cà ri ngon hơn người Ấn Độ, các cụ ạ. Chuyện này có thật. Ngày xưa mới sang Canada, ai cũng đi học anh văn. Phe ta học chung với đủ mọi phe trên thế giới. Ngày mãn khóa, cô giáo tổ chức tiệc ăn mừng. Cô đề nghị mỗi nhóm mang thức ăn nước mình đến. Phe ta mang chả giò và một nồi cà ri gà. Phe Ấn Độ cũng một nồi cà ri gà. Điều làm mọi người sững sờ là thiên hạ chiếu cố nồi cà ri gà của Việt Nam nhiều hơn nồi cà ri gà Ấn Độ. Người Việt mình quả là ngon lành và đáng sợ. Cụ Chánh nấu món cà ri ngon quá. Mọi người hỏi công thức. Cụ dạy ngay nào khó gì! Cụ bảo cái bí quyết là ở chỗ ướp thịt qua đêm. Ướp lâu như vậy thịt sẽ mềm ra, sẽ thấm lấy hương vị và có màu hấp dẫn. Gia vị ư? ừ quá. Đó là bột ngô, bột nghệ, hồ tiêu, quế cay, đậu khấu. Khi nấu thì để lửa lớn. Các gia vị trên đây sẽ toát ra những giọt tinh dầu vi ti trộn với vị ngọt

của miếng thịt. Chưa nghe hết mà đã thấy nước miếng nhều ra mắt rồi. Chàng John vừa ăn, vừa nghe, vừa biên chép. Xong món cà ri thì anh ta bảo vợ: mình ơi, tuần sau mình nấu thử cà ri nhà. Anh chàng Canada nói tiếng "mình ơi" ngọt quá chừng. Tiếng mình trong ngôn ngữ Việt sao nghe tràn trề yêu thương làm vậy! Nó tươi mát và thiết tha cực kỳ. Nghe như da thịt dính liền, như chỉ một thân xác. Các cụ cứ thử gọi người yêu bằng "mình ơi, mình à" mà xem! John công khai âu yếm với vợ như vậy làm ai cũng vui lây. Mọi người đề nghị anh kể chuyện tếu, lấy chủ đề năm gà. Anh nhìn vợ như xin phép rồi bắt đầu: quý ngài có biết tại sao chúng ta chỉ ăn trứng gà, ít ăn trứng vịt không? Chưa ai kịp trả lời, chàng đã liền nói: tại vì con gà biết quảng cáo. Để trứng xong là chị gà nào cũng cục tác một hồi rất lâu.

Tiếng cục tác như cố ý nhắc mọi người rằng: nè, tôi để trứng vàng đó nghe, nè, trứng của tôi bổ lắm nghe. Do vậy mà khắp nơi ăn trứng gà. Chả mấy ai ăn trứng vịt vì chị vịt bầu có quảng cáo gì đâu. Chị để trứng xong là êm ru bà rù, dù một lời cũng không nói. Thế mới biết việc quảng cáo có sức mạnh ghê gớm lắm. Rồi từ chuyện trứng gà chàng John chuyển sang chuyện trứng ngọt và nước hoa. Rằng quý ngài để ý mà coi: nói tới nước ngọt thì ai mà chẳng biết Coca Cola và Pepsi. Ấy thế mà mở đài truyền hình lên, cứ mấy phút lại thấy lon Coke, lon Pepsi. Nói tới nước hoa thì ai mà chẳng biết tiếng Chanel và Lancôme. Ấy thế mà cứ mở tờ báo ra, ngay trang đầu đã thấy hai lọ dầu thơm này. Giấy thể thao thì ai mà chẳng biết tiếng Reebok, ấy thế mà chủ hàng chỉ sợ thiên hạ quên. Hè phố và nóc nhà đầy những hình lục sĩ nổi tiếng, chân đi giày Reebok. Quảng cáo cần thiết đến thế đấy! Việc này làm tôi nhớ quê nhà năm xưa. Hồi đó Radio Sài Gòn có giờ quảng cáo. Cái ông phụ trách thương mại thật là thông minh và tài ba. Quảng cáo về xe Nhật Suzuki thì ông nói: "an toàn trên xa lộ, tiện lợi khi vào ngõ hẹp, và nhất là bà xã... hài lòng". Hay quá đi chứ, phải không các cụ? Bà xã giữ túi tiền, đem bà xã ra để lấy lòng thì dứt khoát bà sẽ mua Suzuki cho chồng ngay. Rồi quảng cáo về kem đánh răng Hynos cũng hay quá sức: Các cụ còn nhớ Sài Gòn năm xưa sản xuất kem đánh răng Hynos với nhãn hiệu anh chà và đen đang cười, hàm răng trắng bóng không? Ông quảng cáo nói giọng rất tha thiết "Anh yêu em, anh yêu luôn kem, anh yêu luôn chà và đen...". Tôi biết chàng John là vua tiểu lâm, toàn những chuyện ác ôn ba chữ X. Cái tài của anh là kể chuyện tục mà không thấy tục, hoặc có thì láng thoáng mây bay. Anh dùng văn chương để nguy

trang cái thường làm các bà cô đỏ mặt. Chẳng vấn bảo tôi: Chuyện gì cũng phải một chút cái ấy mới hay. Nó như tiêu ớt hành ngò cho tô đỡ. Chuyện con nít muốn hay cũng cần chút xíu gia vị này. Anh muốn kể thêm nữa nhưng lại có vẻ ngập ngừng. Chắc sợ vợ la. Cụ Chánh chủ nhà bèn can thiệp: Chị Ba à, bữa nay ngày đầu năm, chị nên làm ngò để anh xá láng một phen coi. Thấy vợ không nói gì, anh hiểu là đã bật đèn xanh, bèn tiến lên. Chẳng nhập đề rằng chuyện này có thật một trăm phần trăm, ghi ở phần ngoại sử Hoa-Kỳ. Rằng một bữa đẹp trời kia, vợ chồng Tổng Thống Coolidge đến thăm trại nuôi gà. Phu nhân được hướng đi đầu. Bà dừng lại quan sát một chuồng gà. Nó rất đặc biệt vì chỉ có một con gà trống bên trong. Chủ trại giới thiệu: Chủ gà này nhỏ mà ghê gớm lắm. Mỗi ngày chú ta có thể làm tình tới mười lần! Nét mặt phu nhân tự nhiên biến đổi, vừa kinh ngạc vừa dăm chiêu so sánh. Bà liền báo chủ trại: Chút nữa chồng tôi đến đây, ông nhớ trình bày việc này. lát sau Tổng Thống Coolidge đến chỗ đó, cũng dừng lại quan sát chuồng gà. Chủ trại vâng lời đệ nhất phu nhân nên trình bày sự việc lại. Tổng thống nghe chuyện lạ có vẻ thích thú lắm. Ông gặt gặt cái đầu rồi hỏi: Nó làm tình mười lần với một con hay mười con? Chủ trại thưa: Với mười con khác nhau. Tổng Thống bèn vỗ vai chủ trại rồi âu yếm bảo nhỏ: Anh hãy đi gặp vợ tôi ngay và cho bà biết cái chi tiết nhỏ mọn này. Mọi người nghe đến đây thì phá ra cười, cười rữ rượi. Quả là hay. Một ông ngồi cùng bàn gốc nhà giáo, mới sang Canada đoàn tụ gia đình, nổi hứng giơ tay xin kể chuyện tiếp theo. Chuyện Việt Nam chứ không phải chuyện Mỹ. Cũng chuyện mười con gà. Rằng ngày xưa ở Sài Gòn có phong trào nuôi gà rất mạnh. Một bà sồn sồn đi Thủ Đức mua gà về nuôi. Bà mua mười con mái và mười con trống. Chủ trại tò mò hỏi: Bà mua về ăn thịt hay để lấy trứng? Bà sồn sồn đáp: Nuôi lấy trứng. Chủ trại là người lương thiện bèn khuyên: Bà không cần mười con gà trống. Chỉ cần một con trống là đủ cho mười con mái. Bà sồn sồn trả lời tỉnh bơ: Liền ông các anh làm sao hiểu được cái cảnh sốt ruột chờ đợi của chị em liền bà chúng tôi! Lần đầu tiên trong đời nghe nói các chị gà phải hồi hộp chờ đợi, ai cũng cười. Ông bạn thừa thắng xông lên, hỏi tiếp: Quý vị có biết "gà mái gáy" nghĩa là gì không? Xưa nay ta chỉ biết gà mái đẻ và cục tác, chứ có nghe nó gáy bao giờ đâu. Ông là giáo sư văn chương nên nhiều chuyện lạ. Ông giải thích "gà mái gáy" chỉ những người đàn bà dính vào chính trị và làm hỏng đại cuộc. Trong lịch sử có rất nhiều, kể ra chẳng xiết. Riêng xứ mình thì có bà Ngô Đình Nhu. Giá bà Nhu đừng

dính vào chính trị thì có lẽ Việt Nam mình không tệ như ngày nay. Chị Ba Biên Hòa bây giờ mới lên tiếng. Chị bảo các ông toàn nói xấu gà mái và phụ nữ. Bộ gà trống nhân đức thánh thiện lắm sao? Nó nhiều tính xấu lắm. Chẳng hạn vừa da thê vừa dẽ xòm. Thấy gà mái là chạy tới ép liễu nài hoa liền giữa thanh thiên bạch nhật, không còn biết mắc cỡ là gì. Chẳng hạn vô trách nhiệm. làm tình với bao nhiêu gà mái mà có bao giờ nhận trách nhiệm làm cha đâu! Chẳng hạn lớn lối ồm xòm, cạy có bộ vú đẹp nên lúc nào cũng tự đắc nghênh ngang... Ông giáo trả lời ngay: Chị biết một mà không biết mười! Gà trống tuy da thê, dẽ xòm và kiêu ngạo nhưng đó là điều rất nhỏ so với năm điều rất lớn và đáng được ca ngợi của nó. Chị có biết lời Tả Quân Lê văn Duyệt trình vua Gia Long về gà trống không? Tả Quân bản tính mê đá gà. Bữa đó ra châu ngoài Huế, Vua hỏi việc này, Tả Quân đã đề cao gà trống như sau: Đầu nó có màu như đội mũ quan, đó là Văn. Chân có cựa lớn, ấy là Vũ. Thấy kẻ địch thì xông vào ngay, đó là Dũng. Ăn cái gì cũng gọi đồng loại, ấy là Nhân. Tới canh sáng thì gáy, đó là Tín. Văn Vũ Dũng Nhân Tín là năm đức tính của người quân tử vậy, thưa Hoàng Thượng! Ông này gốc Bắc Kỳ, ngoài đó từng ăn quả mướp, quả mơ, bánh cốm, bánh xu xê, mắm rươi, cá chép, vào Nam từng mê sầu riêng, vú sữa, xoài cát, mắm nêm, tôm càng, cá chấy, nên miệng lưỡi trơn lu như có mỡ đường làm chị Ba không cãi lại được. Trả lời chị Ba xong ông quay sang mọi người: Xin đờ quý vị nhà cách mạng Phan Bội Châu năm xưa đã làm một bài thơ chúc tết rất hay trong đó nhắc đến con gà, bài đó tên chi? Mọi người đều tịt. Tôi tịt ngay phút đầu. Thiệt đáng mắc cỡ hết sức. Ông thông thái này bèn giảng: Đó là "Bài Ca Chúc Tết Thanh Niên" cụ Phan Bội Châu viết năm 1927 khi bị Pháp giam lỏng ở Huế. Bài thơ mở đầu như sau:

Dậy ! Dậy ! Dậy !

Bên án một tiếng gà vừa gáy ....

Chị Ba vừa nghe tới "tiếng gà vừa gáy" thì nghi rằng cái ông giáo này lại nói gà trống để đề cao phái nam. Chị bèn hỏi: Ông có biết tranh tết ngày xưa bức nào đẹp nhất không? Tranh con gà đẹp nhất ông ạ! Mà tranh này không vẽ gà trống mà vẽ gà mái, một mẹ gà đang ấp ủ mười gà con. Đẹp và ý nghĩa hết sức vậy đó. Tổ tiên ta ngày xưa không hề khen gà trống. Tôi không nói láo. Tranh nhân gian này đã có từ lâu. Theo lịch sử văn học thì nó gốc từ thời Hồ Quý Ly, đầu thế kỷ 15, khi nhà Hồ cho phát tiền giấy. Thấy không khí tranh luận về gà văn chương coi bộ gay cấn, cụ Chánh bèn nói sang chuyện gà thời sự. Rằng mới đây báo chí Hoa Kỳ

phỏng vấn tân tổng thống Clinton: Trong các món ăn, Ngài thích món nào nhất? Ông trả lời ngay: Món gà hầm. Không biết gà hầm theo kiểu nào đây, và với những gia vị nào? Nhưng chắc chắn ngon vì gà Mỹ nhạt phèo. Gà Mỹ đâu ngon bằng gà Việt Nam quê mình. Gà ở đây nuôi theo lối vỗ. Gà nuôi trong trại mấy chục ngàn con. Mỗi con đứng nguyên một chỗ. Đèn mở sáng ngày đêm nên gà Mỹ không bao giờ ngủ. Hết đói là ăn, ăn rồi nghỉ, rồi ăn nữa. Thức ăn thì trộn đầy chất bổ và trụ sinh. Gà mau lớn và chóng mập. Con nào cũng đầy mỡ. Nhưng ăn chẳng ngon chút nào. Thua xa gà xứ mình. Gà quê ta ngon lắm, nhất là vào tháng tám. Éch tháng Ba, gà tháng Tám. Tháng Tám là tháng gặt lúa. Gà tha hồ ăn lúa mới. Thịt gà bao giờ cũng phảng phất hương vị đồng quê, có nắng, có sương, có gió, có mặt trời. Ăn gà như ăn quê hương vào lòng. Cụ Chánh nói một hơi dài, nhấp một ngụm trà rồi nói tiếp. Chưa bao giờ say sưa như vậy. Rằng Ông Clinton có rất nhiều nét giống Tổng Thống Kennedy ngày xưa. Hồi đó Kennedy mê món ăn Việt Nam nên đã tuyển một đầu bếp Việt Nam vào bếp Bạch Ốc. Điều này sách vở có ghi. Dám kỳ này Tổng Thống Clinton cũng tuyển một đầu bếp Việt Nam. Mong rằng ông bếp tương lai sẽ nấu món gà hầm theo lối Việt Nam. Cố gắng lên ông nhà. Công tác phát huy văn hóa hàng đầu đây, ông ạ. Nghe đến đây, chị Ba xin góp ý. Rằng món gà hầm thì không có gì đặc sắc cả. Tây tâu ta đều hầm giống nhau. Tốt nhất là nên giới thiệu món gà kho xả. Cái hương vị sẽ rất độc đáo, rất Việt Nam. Chỉ người mình mới biết xài hương liệu này. Mùi xả rất thơm, cái thơm man mát của trái chanh. Chính vì cái hương chanh này mà ông tây mới gọi xả là citronnelle, ông Mỹ mới gọi xả là lemongrass.

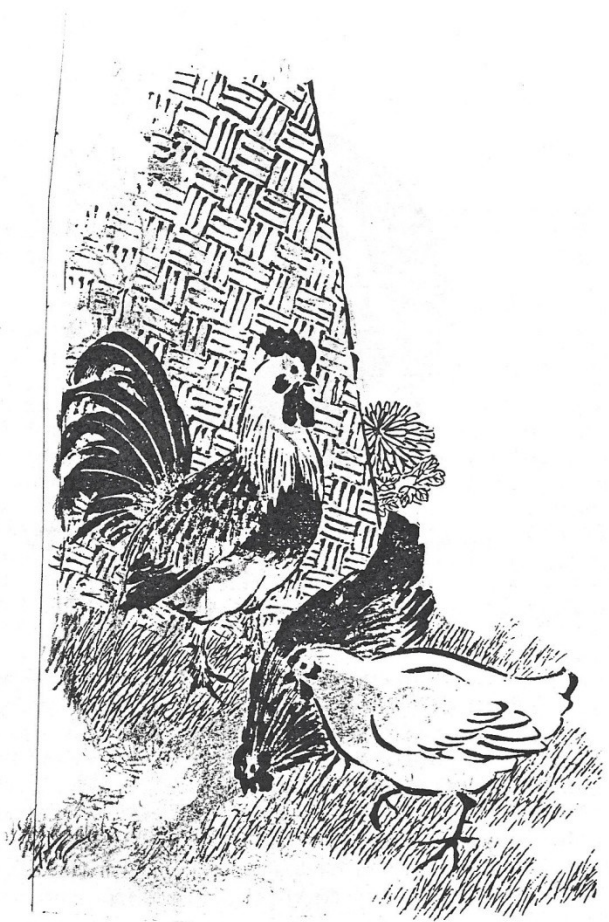
Chị Ba đã dạy tôi cách kho gà xả. Tôi đang định chép công thức ra đây để tặng các cụ nhân dịp năm con gà thì chợt nhớ một món ăn khác hấp dẫn hơn. Món này của Mục Sư Nguyễn tấn Cảnh bên Hoa Kỳ. Tôi được hân hạnh quen Mục Sư Cảnh từ năm 1975 khi ông truyền đạo ở vùng Montréal, miền nói tiếng Pháp của Canada. Ông là người nhân đức thánh thiện, đi tới đâu cũng được Chúa chúc lành, cũng xây được cơ sở. Hiện ông đang giảng đạo ở bên Texas. Biết tôi là dân

nhậu nên trong thiệp Giáng Sinh ông cho tôi công thức làm một món ăn lạ. Món ăn mang tên "Một Năm Hạnh Phúc". Đọc đi thì không thấy ngon bằng món gà kho xả, nhưng đọc lại, ngắm nghĩ một chút, thì thấy ngon quá. Xin trộm phép Mục Sư Cảnh chép hết ra đây. Cách làm như sau:

- Lấy toàn thể 12 tháng đem rửa sạch những mùi cay đắng, ganh tỵ, thù oán, rồi để cho ráo nước.
- Tuần tự cắt mỗi tháng ra 28, 30 hay 31 phần nhỏ.
- Sửa soạn mỗi ngày một lần, đừng làm hết một lúc.
- Trộn đều mỗi ngày với một chút Đức Tin, một chút Kiên Nhẫn, một chút Can Đảm, một chút Cố Gắng.
- Thêm vào một chút Hy Vọng, một chút Trung Thành, một chút Quảng Đại.
- Đem xay nhỏ tất cả với lời Cầu Nguyện và Mười Giới Răn.
- Đem ướp các gia vị Lạc Quan, Tự Tin, HÀi HƯỚC.
- Đổ tất cả vào nồi Yêu Thương rồi nấu kỹ với lửa Vui Mừng.
- Múc ra ăn với Nụ Cười và lòng Vị Tha.

Món này nấu cẩn thận sẽ ngon hơn món gà hầm của Tổng Thống Clinton và món gà kho xả của chị Ba Biên Hòa.

Kính chúc các cụ một năm ăn ngon.

Số Đặc Biệt

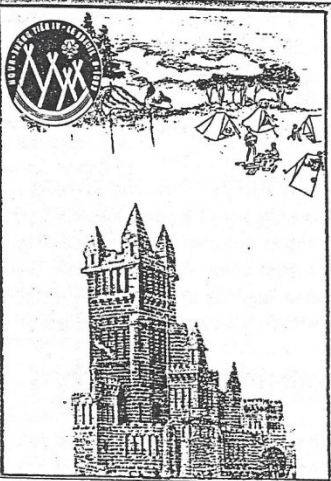
Tây Du

Sẽ phát hành
trung tuần tháng 6/93

Nhóm Tinh Thần Baden Powell

LIÊN LẠC

6362 Westbury, Montreal, (P.Q.) CANADA
197W-223

SỐ ĐẶC BIỆT TÂY DU * 7/93

TRẠI HỢP BẠN THĂNG TIẾN IV (LÉ BREUIL - 11/15-8-1993) THÔNG CÁO SỐ 3

Tiếp theo hai thông cáo số 1 và 2 của Trại Hợp Bạn HDVN toàn thế giới THĂNG TIẾN IV, có một vài thay đổi và một số chi tiết mới xin thông báo:

Trước hết, về ngày tổ chức có một thay đổi nhỏ (Trại được tổ chức sớm hơn một ngày, do đề nghị của chi nhánh Đức, để ngày bế mạc Trại không trùng với ngày tựu trường của một số Tiểu Bang ở Đức), sau là trại phí được giảm khá nhiều so với dự tính ban đầu để bớt gánh nặng tham dự trại cho các đơn vị ở xa. Sau đây là các chi tiết mới về Trại Hợp Bạn.

Thời Gian: Từ Thứ Tư 11 đến Chủ Nhật 15-08-1993.

Trại Phí: Trại phí gồm lệ phí ghi danh và chi phí đất trại, tổng cộng 200 Francs. Một khăn quàng Trại và một huy hiệu Trại sẽ được phát khi ghi danh.

* Ngủ trong lâu đài, chi phí tính thêm: 40F/đêm (người lớn), hoặc 20F/đêm (trẻ em dưới 16 tuổi).

* Đối với các thân hữu chỉ đến dự trại vào cuối tuần: 70F/đêm nếu ngủ trong lâu đài hoặc 30F/đêm nếu cắm trại ngoài công viên.

Ghi Danh: Để công tác tổ chức và trù liệu chỗ ăn, ngủ cho chu đáo, xin các đơn vị ghi danh trước ngày 01-05-1993. Phiếu ghi danh gửi về:

MAI QUỐC TUẤN

12 Allée de l'Orge

MONTIGNY-LE BRETONNEUX, FRANCE.

* Các đơn vị đóng trại phí khi nhập trại. Một số Trưởng và thân hữu có ngõ ý muốn đóng tại phí trước để Ban Điều Hành có ngân khoản hoạt động. Ban Điều Hành Trại Hợp Bạn xin hoan nghênh những biểu lộ cảm tình này. Chi phiếu xin đề trả cho ASGVN/HDVN và gửi về địa chỉ trên.

CHƯƠNG TRÌNH TRẠI THĂNG TIẾN IV

***

Thứ Tư 11 - Nhập trại, xây dựng trại

- Tối: Khai mạc Đại Hội Đồng HDVN

Thứ Năm 12 - Lễ khai mạc Trại Hợp Bạn - Khai mạc Hội

Chợ sinh hoạt

Ngành Tráng: Hội luận vào buổi chiều

Tối: Lửa trại khai mạc.

Thứ Sáu 13 - Sinh hoạt từng ngành.

Thứ Bảy 14 - Ngày Văn hóa, tiếp tân (đón tiếp các hội đoàn, thân hữu, Liên hội Hướng Đạo Pháp...bắt đầu từ 11 giờ).

Chủ Nhật 15 - Giờ tinh thần - Nhỏ trại - Chia tay.

Sau đây là vài nét chính trong sinh hoạt của TRẠI THĂNG TIẾN IV :

* **Hội chợ sinh hoạt** : Mỗi chi nhánh hay Liên Đoàn sẽ có một gian hàng ở bãi cỏ trung tâm để giới thiệu một vài sinh hoạt đặc sắc của mình (thủ công, kỹ thuật, thủ thuật Hướng Đạo, hoá trang, trò chơi...). Thí dụ, chi nhánh Úc giới thiệu kỹ thuật chơi và làm boomerang, tại gian hàng chi nhánh Pháp sẽ có một xưởng dân ca, tập cho trại sinh các bài ca dao Việt Nam phổ nhạc ...

* **Sinh hoạt ngành Tráng** : Ngành Tráng sẽ có 2 buổi hội luận tại Trại, với đề tài chung quanh vai trò của Tráng sinh trước tương lai đất nước; một buổi xuất du và một buổi sinh hoạt tối trong nhà (ca hát, kể chuyện, vũ dân tộc, trò chơi cộng đồng ...).

* **Các ngành Ấu, Thiếu và Thanh** sẽ có những trò chơi lớn và nhỏ (có giải thưởng), sinh hoạt thể thao (Trại sẽ thiết kế sân bóng chuyền, sân đá bóng, badminton), và các buổi họp vui, lửa vui toàn ngành ...

* **Sinh hoạt văn nghệ** : gồm có 2 buổi lửa trại (tổ chức vào dịp khai mạc và bế mạc trại), và một buổi trình diễn văn nghệ ngoài trời, trên sân khấu, vào chiều thứ Bảy 14-8, với mục đích giới thiệu văn hóa Việt Nam cho khán giả ngoại quốc được mời, cùng với dân chúng địa phương, các thân hữu, đoàn thể cộng đồng Việt Nam.

***

TỔ CHỨC VÀ ĐIỀU HÀNH TRẠI

Trong công tác tổ chức và điều hành TRẠI THĂNG TIẾN IV, chi nhánh Pháp đã được sự tiếp tay ngay từ đầu của nhiều chi nhánh HDVN, đặc biệt là Canada, Hoa Kỳ, Đức. Các chi nhánh Canada và Hoa Kỳ đề nghị gây quỹ tại Bắc Mỹ để góp một ngân khoản ứng trước cho công tác tổ chức trại. Chi nhánh Canada nhận thực hiện các huy hiệu trại và thực hiện T-shirt có in huy hiệu trại Thăng Tiến IV. Các Liên đoàn Trần Quốc Tuấn (Trossingen) và Lê Lợi (Kupferzell) thuộc chi nhánh Đức tình nguyện đến cắm trại cùng với các Liên đoàn ở Pháp 4 ngày trước ngày khai mạc trại Hợp Bạn để tham gia công tác xây dựng trại.

- Trại trưởng : VĨNH ĐÀO

- Phó Trại trưởng : NGUYỄN THỊ HUỆ

Paris, ngày 20 tháng 12 năm 1993,

BAN ĐIỀU HÀNH

TRẠI HỢP BẠN THĂNG TIẾN IV

TIN VUI

Trại sinh Thăng Tiến IV

Trong thư gửi Tr. Lê Phục Hưng đề ngày 22/2/93, Tr. Nguyễn Khanh cho biết đã ký kết kế ước với 2 hãng máy bay American Airline và United Airline để chuyên chở trại sinh từ Hoa Kỳ và Canada tới Paris tham dự trại Thăng Tiến IV. Sau đây là những chi tiết:

- 10 vé khứ hồi từ Toronto qua hãng A&A đường bay số 635 lúc 1:35pm ngày 2/8/1993 đến Chicago nhập chung với đoàn Montréal để đến phi trường Orly (Pháp) lúc 7:50am ngày 3/8/1993. Về ngày 16/8/1993 từ Paris chuyển bay số 41 lúc 1:55pm đến Toronto lúc 10:49pm cùng ngày.
- 10 vé khứ hồi từ Montréal qua hãng A&A đường bay số 607 lúc 1:05pm đến Chicago lúc 2:16pm nhập chung với đoàn Toronto để đến phi trường Orly (Pháp). Ngày trở về là 16/8/1993 từ Paris lúc 1:55pm tới Chicago đổi đường bay số 220 đi Montréal đến lúc 11:20pm cùng ngày.

Giá vé là 834 dollars Mỹ và có thể được giảm tùy theo số người đi. Về phương tiện di chuyển từ phi trường Orly về đất trại và ngược lại, Tr. Khanh dự trù sẽ mượn xe buýt. Quý Trưởng nào muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc trực tiếp với Tr. Nguyễn Khanh số (714) 540-0961 (H)/(714) 545-2929 (B) hoặc Tr. Lê Phục Hưng số (416) 731-6303 (H)/(416) 513-5071 (B)

SỔ VÀNG

1. Tr. Dương Văn Hóa \$20 Can (lần thứ 2)
2. Tr. Trần Văn Khắc \$30 Can (lần thứ 2)
3. Tr. Lâm Tô Bông \$30 Can (lần thứ 2)
4. Tr. Nguyễn Hữu Lãng DM100 Mark (lần thứ 2)
5. Chị Phạm Huỳnh Châu \$50 US
6. Tr. Đoàn Văn Thiệp \$20 US (lần thứ 2)
7. Tr. Nguyễn Văn Điển \$10 US
8. Chị Lê Văn Ba \$50 US (lì xì Tết)
9. Chị Mai Xuân Tý \$50 Can (lì xì Tết)
10. Thi sĩ Tuấn Việt \$5 US (lần thứ 3)
11. Tr. Phạm Gia Kiểm \$50 US
12. Tr. Phạm Hữu Vinh \$20 Can
13. Tr. Đỗ Phát Hai \$20 US
14. Tr. Trần Trung Hợp \$20 US (lần thứ 2)
15. Tr. Nguyễn Đức Chung 20 Anh kim (Khóa số ngày 25/2/1993)

Việt Nam cần có những lãnh tụ tài giỏi và sáng suốt.

Ôn lại lịch sử, chúng ta thấy quốc gia nào có lãnh tụ giỏi, dân tộc đó được nhờ. Do tài điều binh khiển tướng siêu việt của Trần Hưng Đạo, đội quân nhỏ bé của Việt Nam đã ba lần đánh tan đoàn quân bách chiến bách thắng của Mông Cổ, bảo toàn lãnh thổ cho quốc gia. Nhờ sự anh minh của Minh Trị Thiên Hoàng, mở rộng cửa đón nhận nền văn minh tiến bộ của Tây phương, Nhật Bản đã trở thành một quốc gia hùng mạnh nhất thế giới về kinh tế. Những bài diễn văn hùng hồn của Winston Churchill đã nâng cao tinh thần dân Anh khiến họ theo đuổi cuộc chiến đấu cho đến khi đánh bại quân xâm lăng Đức. Sự lãnh đạo khôn ngoan sáng suốt có thể đem vinh quang và hạnh phúc đến cho một dân tộc.

Trái lại, sự hướng dẫn sai lầm của lãnh tụ có thể gây ra hậu quả tai hại cho đất nước. Lénine đã áp dụng một chủ nghĩa vào nước Nga để sau ba phần tư thế kỷ đã biến quốc gia rất giàu về tài nguyên này thành một xứ phải ngửa tay xin viện trợ của nước ngoài.

Trong công cuộc tái thiết xứ sở sau này, chúng ta cần có những nhà lãnh đạo, những vị chỉ huy thật tài giỏi, sáng suốt và có lương tâm. Ngoài việc lãnh đạo quốc gia, chúng ta rất cần những cấp chỉ huy về các ngành như kỹ nghệ, thương mại, giáo dục... Việc đào tạo những người chỉ huy trong tương lai là một trong những việc cần phải làm, nếu chúng ta muốn cho Việt Nam, trên đường bước sang thế kỷ 21, có thể vươn lên được.

Điểm tương đồng của các nhà lãnh đạo.

Phân tích kỹ các nhà lãnh đạo,

• Nguyễn Ngọc Nam

CHƯƠNG TRÌNH ĐÀO TẠO GIỚI LÃNH ĐẠO TRẺ

chúng ta thấy họ thường có một điểm tương đồng: Khả năng thông đạt (communication), tức cách diễn đạt tư tưởng của mình cho có hiệu quả, khiến cho người nghe có thể hiểu được và đồng ý, rồi khi người ta nói, mình cũng hiểu được ý của họ. Đây là một cuộc đối thoại (dialogue), một sự trao đổi ý tưởng hai chiều: nói cho người nghe hiểu và hiểu những lời người ta nói. Nghệ thuật chỉ huy và nghệ thuật nói trước công chúng thường đi đôi với nhau. Trần Hưng Đạo, ngoài tài dụng binh còn có khả năng làm phấn khởi tinh thần quân sĩ qua bài "Hịch Tướng Sĩ Văn". Nhà lãnh đạo tương lai của Việt Nam không những cần phải được sự tin cậy của dân chúng, mà còn phải hiểu những điều mong muốn của họ. Disraeli, một nhà chính trị lỗi lạc của Anh, đã nói: "Tôi phải theo dân chúng. Nếu không, tôi không phải là nhà lãnh đạo của họ". Thực vậy, muốn thành công, nhà lãnh đạo, không những phải nói cho dân chúng tin nghe, mà còn phải nghe để hiểu nguyện vọng của họ, rồi từ

đó mới hoạch định đường lối lãnh đạo của mình. Nếu lãnh tụ chỉ nói mà không nghe thì làm sao hiểu được nguyện vọng của dân, mà không hiểu họ thì làm sao lãnh đạo cho hiệu quả được. Nhà lãnh đạo cần nghĩ tới dân trước khi nghĩ tới mình, tự coi mình như công bộc của dân, và coi ý dân là ý trời. Vox populi, vox dei.

Tài lãnh đạo do thiên phú hay do huấn luyện ?

Khi nghe một diễn giả có tài nói, ta thường nhún vai chép miệng "Họ có thiên tài!". Đồng ý, có một số người bẩm sinh đã có tài. Họ không qua một lớp huấn luyện nào, mà lời nói của họ được dân chúng cúi đầu tuân theo.

Tuy nhiên, thiên tài ở đời này không có nhiều, và nếu nghĩ rằng không có thiên tài ta đành bó tay, không chịu học hỏi thì đó là một sự cản trở to tát. Và lại thiên tài chỉ là một sự kiện hiếm hoi dài như lời Buffon nói. Sự kiện hiếm là một yếu tố do ý chí của loài người.

Người ta trở nên nhà lãnh đạo là do ở huấn luyện, kinh nghiệm, hoàn cảnh và thời thế, nhiều hơn là do ở thiên phú. Abraham Lincoln sau bốn nhiệm kỳ ở Quốc Hội Illinois, và một nhiệm kỳ ở Quốc Hội Liên Bang Hoa Kỳ, sẽ chỉ là một nhân vật tầm thường, nếu không có đạo luật Kansas-Nebraska. Sau khi bị thất cử, ông chán nản trở về nghề luật sư. Vì đạo luật Kansas-Nebraska mở rộng ranh giới vùng nô lệ, ông trở lại chính trường đọc những bài diễn văn này lửa để phản kháng rồi từ đó mới trở thành nhà lãnh đạo lỗi lạc của Hoa Kỳ. Winston Churchill nếu chết vào năm 1939, lúc 64 tuổi, cũng chỉ là một chính trị gia không tên tuổi. Lời báo động của ông về sự bành trướng của chủ nghĩa phát xít Đức bị coi như tiếng nói cô đơn trong sa mạc. Vì cuộc xua quân của

Hitler qua biên giới Ba-Lan năm 1939, ông được mời làm Thủ Tướng, rồi nhờ Đệ Nhị Thế Chiến mới trở thành vĩ nhân. Margaret Thatcher, Lee Iacocca, Schwarzkoff... cũng là những anh hùng do thời thế tạo nên.

Việt Nam cần có những vị chỉ huy tài giỏi, và họ có thể được đào tạo qua "Chương Trình Đào Tạo Giới Lãnh Đạo Trẻ".

Youth Leadership Program (YLP) là gì?

"Chương Trình Đào Tạo Giới Lãnh Đạo Trẻ" (YLP) là một chương trình huấn luyện cách nói và chỉ huy dành cho thiếu niên, tuổi từ 13 đến 18, trình độ từ lớp 8 đến 12. Chương trình này được căn cứ vào nhận xét sau: Bất cứ thiếu niên nào cũng có tiềm năng và có thể trở thành một nhà thông đạt (communicator) một vị chỉ huy hay lãnh đạo (leader) giỏi. Nhưng tiềm năng này cần được phát triển, được luyện tập, nhất là từ lúc còn trẻ. Nhờ được huấn luyện ngay từ bé, họ dễ có thể thành công trong trường đời. Sau khi được huấn luyện, họ có thể sử dụng tài năng đó suốt đời.

Mục đích của chương trình này là giúp các em:

-Kiểm chế được sự hồi hộp khi nói trước đám đông,

-Sắp đặt và trình bày ý tưởng cho có mạch lạc và hấp dẫn,

-Chú ý nghe người khác nói,

-Giúp ý kiến cho người khác để họ trau dồi cách nói năng và cách chỉ huy,

-Tham dự hoặc chính mình điều khiển buổi họp và các cuộc thảo luận.

Nhờ tập nói và tập giữ các chức vụ như chủ tịch, phó chủ tịch, thư ký, thủ quỹ... các em sẽ tạo được

niềm tự tin và dần dần sẽ trở thành một diễn giả, một vị chỉ huy giỏi.

Youth Leadership Program là một chương trình do Toastmasters International sáng lập và bảo trợ.

Toastmasters (TM) International là tổ chức gì?

Toastmasters International (tạm dịch là Hội Hùng Biện Quốc Tế) là một tổ chức bất vụ lợi có mục đích giúp hội viên trau dồi cách nói năng và chỉ huy. Bằng cách luyện tập và thực hành (qua các bài diễn văn được soạn trước, nghe, phê bình, ứng khẩu trả lời câu hỏi...) và trực tiếp đóng các vai trò như điều khiển buổi họp (Chủ tịch), ấn định chương trình cho buổi họp tới (Phó Chủ tịch), giữ biên bản các buổi họp (Thư ký), giữ việc thu chi tiền nong (Thủ quỹ)... Từ khi thành lập năm 1924 đến nay, Hiệp hội đã giúp cho khoảng 3 triệu người trau dồi nghệ thuật nói và chỉ huy. Tính đến tháng 6-1991, Hiệp hội có gần 7000 hội (clubs), với chừng 165,000 hội viên tại 53 quốc gia trên thế giới.

Hội đầu tiên được thành lập tại Việt Nam vào khoảng đầu năm 1991. Stan Cottrell, nhà sản xuất phim thuộc Gwinnett Club ở Georgia, nhân dịp sang Sài Gòn thực hiện một phim tài liệu, đã thành lập Club 8024 tại đây.

Nhờ hệ thống toàn cầu của Toastmasters International, người Việt chúng ta ở hầu hết các nơi trên thế giới đều có thể tham gia chương trình này.

Lợi ích của Youth Leadership Program.

Ngoài việc huấn luyện để cho các em sau này trở thành những nhà lãnh đạo tài giỏi, chương trình

này còn có thể đem lại lợi ích sau:

1. Nâng cao tinh thần tự trọng (self-esteem) khiến các em có thể từ chối không chịu áp lực của bạn bè (peer pressure) làm những việc có hại như gia nhập băng đảng, hút si-ke buồn bạch phiến, trai gái, bỏ học... Vì diễn đạt tư tưởng rõ ràng hơn, nên việc học có thể đem lại kết quả tốt hơn.

2. Nhờ tập ứng khẩu và ăn nói dạn dĩ, lúc được phỏng vấn (interview) về việc làm các em có nhiều hy vọng được chấp nhận hơn. Ở sở, vì nói năng có hiệu quả hơn, nên các em dễ hòa đồng với cấp trên và với bạn đồng nghiệp. Nhờ vậy các em dễ được cất nhắc lên chức vụ chỉ huy. Trong gia đình cũng vậy, nhờ biết cách ăn nói và dùng những câu khôi hài, các em có thể làm giảm sự to tiếng và tạo ra bầu không khí vui tươi cho cha mẹ và anh chị em.

3. Theo Nhuệ Hồng, tác giả bài "Muốn khôi phục đất nước, phải khôi phục con người", người Việt Nam chúng ta thông minh tài trí, nhưng mắc phải bệnh tự tôn và kiêu ngạo, nên không phục một ai, và thường có khuynh hướng chê bai, chỉ trích người khác, từ đó gây ra sự đổ vỡ, chia rẽ. Đây là một căn bệnh trầm trọng của người Việt chúng ta. Ở khóa huấn luyện, các em sẽ hấp thụ được tinh thần thân hữu, và tập được lối phê bình xây dựng, đưa ra ý kiến để giúp người khác sửa chữa cho hoàn hảo hơn, chứ không chỉ trích và nói xấu.

Muốn tổ chức khóa huấn luyện về lãnh đạo?

Quý vị phụ huynh và các hội phụ huynh học sinh, các hội đoàn tôn giáo, các cộng đồng địa phương, hay bất cứ người nào quan tâm tới tương lai của dân tộc Việt Nam cũng như con em mình, muốn tổ chức khóa huấn luyện, có thể

làm các thủ tục sau đây:

1. Thăm dò ý kiến các em từ lớp 8 tới 12 xem có nhiều em muốn tham dự khóa huấn luyện không. Không bắt buộc các em phải hoàn toàn là người Việt, nhưng nếu đa số là người Việt thì có lợi cho mục tiêu của chúng ta hơn. Các em có thể rủ bạn cùng lớp, cùng trường hoặc các trường khác.

2. Nếu đủ số từ 15 tới 20 (không quá 25), ta có thể liên lạc với Toastmasters International (Địa chỉ: P.O. Box 9052, Mission Viejo CA 92690-7052. Điện thoại: (714) 858-8255. Fax: (714) 858-1207), hỏi xem có Toastmasters Club nào ở khu vực chúng ta cư ngụ (Mỹ, Anh, Pháp...) không? Ta cũng có thể hỏi Phòng Thương Mại địa phương về vấn đề này.

3. Nếu có TM club, ta xin họ đứng ra bảo trợ (sponsor) cho khóa huấn luyện. Vì đây là mục đích chung nên nhiều clubs sẵn sàng chấp thuận. Khi nhận lời rồi thì họ sẽ chịu đài thọ các phí tổn về tài liệu như Participant's Handbook, Coordinator's Handbook. Họ sẽ chỉ định hai người làm Phối trí viên (coordinator) để hướng dẫn các em trong các buổi họp. Nếu không có TM Club, ta có thể đứng ra lập một club cho chính người lớn chúng ta, rồi sau đó club chúng ta đứng ra bảo trợ.

4. Giúp TM club trong việc tìm địa điểm miễn phí cho khóa huấn luyện (thường là 8 tuần), chịu khó đưa đón con em đến dự các phiên họp cho đều đặn, và nhất là khuyến khích các em trong việc học hỏi.

Một khóa huấn luyện đã được thí nghiệm tại Reading, Pennsylvania.

Khi chúng tôi đưa ra ý kiến về việc tổ chức một khóa huấn luyện YLP ở đây, thì Reading Toastmasters Club sốt sắng nhận lời ngay, vì đây là khóa đầu tiên trong lịch sử 42 năm của Club. Họ

cử hai người là cựu chủ tịch Ron Genova và đương kim chủ tịch Karen Toman ra phụ trách chương trình. Bắt đầu ngày 5-6-91 và chấm dứt ngày 28-6-91. Các buổi họp được tổ chức tại lớp học trường St. Catherine do Monsignor Smith cho sử dụng miễn phí. Trong số 13 người còn lại cho tới cuối, có 5 em là Việt Nam. Tuy là thiếu số, nhưng hai em người Việt đã được bầu làm Chủ tịch và Phó chủ tịch. Theo sự hướng dẫn của phối trí viên, các em tự làm lấy các công việc. Mãn khóa các em rất tự tin và thích thú. Vì chúng tôi tổ chức vội vã (lúc gần nghỉ hè), thời gian học hơi gấp (3 thay vì 8 tuần) và chưa được giới truyền thông tại địa phương ủng hộ nên kết quả chưa được mỹ mãn.

Kết luận.

Dân tộc Việt Nam đã đau khổ quá nhiều, đã sống trong nghèo túng quá lâu, đã thua các nước quá xa. Chúng ta có nên để cho cuộc khủng hoảng lãnh đạo tiếp tục làm hại chúng ta và các thế hệ tương lai không? Nếu không, chúng ta phải bắt tay ngay làm việc: Tạo môi trường thuận tiện cho giới trẻ để sau này họ sẽ trở thành những vị chỉ huy tài giỏi, hướng mọi nỗ lực vào con đường đoàn kết, để - triệu người như một - cùng đem lại thịnh vượng, tiến bộ và hạnh phúc cho dân tộc thân yêu của chúng ta.

Youth Leadership Program, theo thiên ý người viết, có thể giúp ích chúng ta về mặt này.

Cuộc Đời

Cuộc đời là cuộc hành trình
Hành trình bằng chính chân mình bước đi.

An-bình xen với hiểm nguy
Thành-công, thất-bại có gì xa nhau.

Mừng vui trộn lẫn thương đau
Cuộc đời đủ cả mọi màu ghét, thương.

Hành trang sắp sẵn "lên đường"
Là lòng kiên nhẫn, tự cường, tự tin.

Luôn luôn hãy ngược mắt nhìn
Nhìn sao đúng hướng để tìm lối qua.

Lỡ khi lâm bước gian tà
Phải mau quyết chí thoát ra kịp thời.

Lại cần dâng hiến nụ cười
Kết tình kết bạn với người đồng tâm.

Phong-trào Hướng-Đạo ân cần
Giúp Đoàn-sinh biết liệu phần lo xa.

Cuộc hành trình bạn đang qua
Sao cho xứng đáng có ta trong đời.

Đừng như cây mục rã-rời
Uống công Cha Mẹ và Trời sinh ra.

Thanh Thiếu niên, bạn gần xa
Ngọn cờ Bách Hợp thật là đáng yêu.

Cuộc trăm năm có bao nhiêu
Ráng lo "sắp sẵn" những điều đáng lo.

Đường đời dẫu lắm quanh co
Cũng không thể mượn ai lo thay mình.

Bước chân vào cuộc hành trình
Ai đem chân họ thay mình được đâu.

Chẳng nên than-vãn, u-sầu
Hãy nhìn cuộc sống với màu sáng tươi

Vững tin còn có Ông Trời . . .

Tuấn Việt

Tuấn-Việt Khai Lý Lịch

Tờ LIÊN LẠC số 5

Hình bìa : Gà Hùng Biện

Mở trang trong, phát hiện

Ghi : "Tuấn-Việt (Ninh-Bình)

"Là cụ Hướng-Đạo-Sinh;

"Quân-cảnh Liễu phát giác !"

Nhà em xin mình xác

Đừng chỉ chút xíu thôi

"Ninh-bình" là quê tôi,

Nhưng, từ còn tám bé

Mẹ cha đã bằng bố

Đi tình khác mưu sinh,

Lớn lên ở xứ Thanh (Thanh-hóa)

Đầu Miền Trung đất Việt,

Rời sinh hoạt Đoàn JEC (*)

Do Trưởng Phan-Như-Ngân

Và Trưởng Đình-Văn-Khang

Tuyên-úy : Linh-mục Khấn

Là những vị hướng dẫn

Dạy dỗ lúc thiếu thời ;

Sinh hoạt Đoàn vui tươi

Quen nhiều bạn Xi-cút

Lòng riêng luôn mến phục

Tạo huynh đệ thâm tình

JEC với Hướng-Đạo-Sinh

Như anh em ruột thịt

Liên Lạc luôn khăng khít

Vì mục-đích tương đồng

Nên đã sẵn trong lòng

Yêu con đường Hướng-Đạo;

Nay lại thấy đồng đạo

Trưởng Hướng-Đạo khắp nơi

Nắm tay dự "cuộc chơi"

Theo Bí Pi thử trước

Nên Tuấn-Việt mượn bút

Góp thêm lời tán dương

Mời Bạn Trẻ bốn phương

Theo ngọn cờ Bách Hợp.

Tuấn-Việt nay mạn phép
Khai lý lịch sơ sơ.

- Với Hướng-Đạo bây giờ

Mong được là "Thân Hữu".

- Cám ơn Trưởng Mai-Liệt

Quý Tuấn-Việt đàn em

Sưu tra chắc trùng tên

Nên đã làm lý lịch.

TUẤN VIỆT

(*) JEC = Jeunesse Etudiant Catholique

Đoàn Thanh-niên Học-sinh Công - Giáo (1942-1945)

CẢM TẠ

Trong dịp lễ giáng sinh, Tết Dương Lịch 1993 và Tết Quý Dậu, Bản Tin Liên Lạc đã nhận được các thiệp chúc, thư khuyến khích của quý Trưởng:

Tr. Trần Văn Khắc (Ottawa)
Tr. Trần Văn Thao (Hoa Kỳ)
Tr. Phạm Quang Lộc (Oregon)
Chị Thái Điền (Chị Lê Văn Ba)
Tr. Dương Văn Hoá (Toronto)
Tr. Lê Phục Hưng (Toronto)
Tr. Vương Cát Hạnh (Hoa Kỳ)
Tr. Vinh Đào (Pháp)
Tr. Phạm Văn Chương (Úc)
Tr. Đoàn Văn Thiệp (Hoa Kỳ)
Tr. Nguyễn Hữu Lăng (Đức)
Tr. Tôn Thất Hy (Hoa Kỳ)

李首五農曉塘菘
四六

ĐỌC THƠ HÀN SƠN

Tôi theo gia đình sang định cư ở xứ tù lạnh này, ôm theo một ước mơ : tìm gặp hai ông anh của một thời vùng vẫy cũ đã bật tin đến 20 năm rồi. Thế mà cũng đến 22 tháng sau mới tìm ra manh mối và 6 tháng sau nữa mới gặp. Thật mừng hết lớn.

Chúng tôi ngày xưa, từ lò Hương-đạo ra, gặp thời thế đều đi đánh vật, rồi chẳng giữ được quê hương, tứ tán nhiều phương, hai anh tôi nay một cụ đã thành vẽ sĩ thủy mặc, còn cụ kia là . . . biết gọi là gì được nhỉ, vì anh thông Hán tự nay lão luyện đủ nho, y, lý, số, lại thêm thơ Đường xanh rờn một cây. Ai ngờ những người hùng ngày xưa gặp lại bỗng dung đã thành nghệ sĩ.

Vớ được tôi, thấy thằng em này cũng có tý tí máu lãng tử, anh về liền tiếp gởi cho tôi hai xấp Đường thi và hứa sẽ còn gởi thêm. Chao ôi ! vốn liếng chữ nho của tôi đọng chưa đánh hết đáy đấu, ở trường Bắc Ninh xưa mỗi tuần học có một giờ Karacte Sinoa, làm sao đủ sức đọc cổ thi, nói chi đến thưởng thức cho xứng với lòng ưu ái của anh. Viết ngay xin ống tộp lại, vài ngày sau tôi mới dỡ một tập : Thơ Hàn-Son quý vị ạ. Anh tôi nói bộ này trên 100 bài, nay mới chép 26 bài thôi, mỗi bài đều có Hán tự, có âm, có nghĩa do anh tạm dịch thoát. Tôi thân xác bé nhỏ nhưng ham võ biền, xưa quạy bằng chân tay, nay lấy đầu mà húc, chẳng có tí tư chất gì văn chương nghệ thuật, anh Vẽ lại bắt kể cái thơ Hàn-Son đó cho nghe nên liều viết đại ra đây, chẳng có bảo đảm gì đây.

Nói đến Hàn-Son, Quý Trường hẳn có nghe tên cặp giai nhân Hàn-Son/ Thập-Đắc, xuất hiện cách đây đến một ngàn năm, hình như dưới triều vua Trung-Tòn gì đó, đời thịnh Đường bên Tàu. Hai cha trông đúng là ăn mày : râu tóc bù xù, quần áo rách rưới bán thiu, coi hình vẽ mà ghê, giá đúng gần hẳn là hơi lảm. Người ta còn kể rằng hai lão lúc nào cũng rúc vào nhau cười khúc khích, chẳng lưu ý gì đến người ngòm lời thôi, hành vi dở dại của mình, mà cũng chẳng biết có ai. Họ thường kín đáo lai vãng đến sau bếp một ngôi chùa, nhặt những hột com, lá rau rơi vãi bỏ miệng hoặc nhận những miếng com cháo dư thừa mà ăn, rồi lại dất nhau đi không biết về đâu, cho đến một ngày biệt tích hẳn. Vắng họ, người ta mới để ý đến, sau đó mới có những dư luận thế này thế khác.

Hình ảnh thì như thế, âm thanh làm sao ? - Xin chép lại ít dòng :

HÀN SAN THI

Trùng nham ngã bức cư
Điều đạo tuyết nhân tích
Đình tế hà sở hữu
Bạch vân bão u thạch
Trú tư phạm kỷ niên
Lũ kiến xuân đông dịch
Ký ngữ chung đỉnh gia
Hư danh định vô ích

Khả tiểu Hàn-san đạo
Nhu vô xa mã tung
Liên khê nan ký khúc
Điệp chương bát tri trùng
Khấp lộ thiên ban thảo
Ngâm phong nhất dạng tùng
Thử thì mê kính xứ
Hình vấn ảnh hà tông

Ngô gia hiếu ẩn luân
Cư xứ tuyết hiệu trần
Tiển thảo thành tam kính
Chiêm vân tác tứ lân
Trợ ca thanh hữu điệu
Vấn pháp ngữ vô nhân
Kim nhật ta bà thọ
Kỷ niên vi nhất xuân

Nhân vấn Hàn-San đạo
Hàn-San lộ bất thông
Hạ thiên băng vị thích
Nhật xuất vụ mông lung

Tứ thì vô chỉ tức
Niên khứ hựu niên lai
Vạn vật hữu đại tạ
Cửu thiên vô hư thời
Đông minh hựu tây ám
Hoa lạc phục hoa khai
Duy hữu hoàng tuyền khách
Mính minh khứ bất hồi

THƠ HÀN SƠN (dịch thoát)

Nhà ta cất nơi núi non trùng điệp
Đường đi quanh co hiểm trở không dấu chân người
Bốn bề quanh sân có gì
Chỉ có mây trắng bao quanh đá tảng
Ở đây đã vài năm
Nhiều lần thấy mùa Xuân Đông thay đổi
Xin gửi lời nhắn với kẻ đỉnh chung
Hư danh hẳn là vô ích

Buồn cười thay con đường nơi Hàn-Son
Không có dấu vết xe ngựa
Cả dòng suối cũng khó phân biệt khúc nọ khúc kia
Dãy núi cũng không biết ngọn nào đề lên ngọn nào
Sương ướt đầm trên ngọn cỏ dại
Ngàn thông đều vi vu trong gió
Lúc bấy giờ nơi lối mòn mờ mịt đó
Hình hoi bóng theo về đâu

Nhà ta thích ở nơi ẩn kín
Không có dấu xe ngựa ồn ào
Đạp lên cỏ thành ba lối mòn
Nhìn mây làm bạn bốn bề
Giúp tiếng ca có chim chóc
Không có người để hỏi pháp
Cây ta bà ngày hôm nay
Bao năm mới được một mùa xuân

Người hỏi đường đi Hàn-Son
Đường Hàn-Son không đi được
Trời mùa Hạ băng còn đóng giá
Mặt trời lên sương mù còn mờ mịt

Bốn mùa không ngưng nghỉ
Năm qua năm lại tới
Muôn vật mới lại tàn
Dưới trời không gì ngừng hư nát
Bên Đông sáng bên Tây lại tối
Hoa rụng lại hoa nở
Chỉ có khách sương vàng
Mờ mịt đi không trở lại

A, ngon thì ngon thật, nhưng vương mắc làm sao !

Cái chỗ Hàn-Son như thế thích quá, quả là tiên cảnh : núi non trùng điệp, lối vào quanh co, đường đi không dấu tích, mây trắng bao quanh, không biết anh tôi vẽ thủy mặc đã có bức nào tả hết cảnh này. Nhớ lại 47 năm trước, tôi còn lưu lạc ở Chapa trú trên đèo cao gần như suốt ngày mây phủ, chúng tôi đi trong mây, đứng cách nhau một thước không thấy mặt, nay đọc thơ này cảm giác lâng lâng lạnh lạnh bỗng nhiên sống lại, thú vị lạ thường, đã muốn từ bỏ tất cả để ở đó suốt đời, như lời nhắn nhủ của thi nhân..

Nhưng mà : "Buồn cười thay con đường nơi Hàn-Son"

Đến đây sẽ không phân biệt được dòng suối khúc nọ khúc kia, dãy núi ngọn này ngọn khác ! - Cái thấy của ông kỳ lạ thật, thế thì cái "tỉnh thức" tôi học được ở gốc cây phong biết để vào đâu ? - Phải chăng nhà thơ đang mơ, thả hồn theo mộng ? Hay chính là chỗ vô tâm, ý thức vong bật vì ngọn gió Lăng-Nghiêm đã thổi tan hết cái thấy biết phàm tình : Kiến phi thị kiến, kiến do ly kiến, kiến bất năng cập. Tâm này còn chẳng có, hình nào hỏi bóng về đâu ?

A, ngon thì ngon thật, nhưng vẫn khó anh ơi !

Chúng sanh em còn e con tiếc, nửa ham lên trước, nửa quài về sau, nên chỗ Hàn-Son còn phong kín, lối mòn rêu phủ, quanh nhà cỏ vẫn ngập đầu vì chẳng có ma nào đủ lực lượng dám bỏ cái hiện hữu này đến đó cầu pháp cả. Cho nên vượt bụng mà than, than rằng :

"Cây ta bà ngày hôm nay biết bao năm mới được một mùa xuân." "một mùa thiết thụ khai hoa, biến giới xuân."

Buồn làm sao ! - Thế thì Bạc Thánh vẫn cứ là Bạc Thánh CỎ-Đơn ư ? vì chưa thấy kẻ nào dơ tay tự nguyện đến đó để nghe chuyện chết của Trang-Tử. Con tim thành người vẫn dùng dằng chưa dứt, như con chó đứng nhìn chảo dầu sôi, tiếc bỏ đi không được, mà liếm vào thì run.

Đã vậy, lại còn thêm "Đường Hàn-Son không đi được"

Vì mùa hè băng còn đóng lạnh, sương mù vẫn phủ ban trưa. Khó quá đi, con đường Tự Ngã dường như chẳng có lối vào.

Với phàm nhân thì đúng như thế : "Đường Hàn-Son không đi được", vì cửa vào là cửa vô môn. Cửa vô môn chỉ dành cho ai quán triệt sự đời, như con dun (con trùng) bị xéo, chợt biết thân phận mình, thấu hết sức tàn, quyết liệt một bước vùng ra.

"Cây già sét đánh trở hoa,

Chim ung gãy cánh tổ xa vút về."

Bốn mùa thay nhau, sáng tối đổi đời, hoa rụng rồi lại hoa khai . . . "Ruổi ngựa qua thành hoang, thành hoang động lòng khách" vì mờ mả san sát thấp cao hoang phế là số phận dành cho những kiếp chim lồng dù được nuôi trong lầu vàng gác ngọc. Thức giả hôm nay há chịu cùng khách suốt vàng buồng tay cho dòng sông chết mờ mịt kéo đi, trôi lên hụp xuống, muôn đời trôi buộc, chùng nào mới ra ?

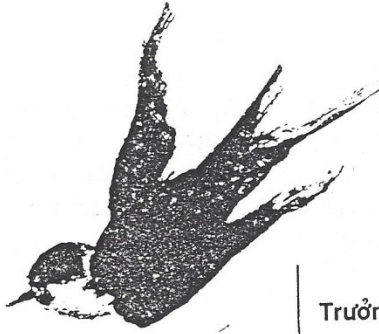
"Đường Hàn-Son không đi được !" - 99 người than tiếc quay về, một người cứ đi. Cát chân ít bước mới hay rằng có đi thì tức có đường, như sông rộng bờ xa tưởng nào qua được, ai dè quày đầu đã là bến. Bến là ngay tại tâm này, nơi tâm cũng cát lều cỏ Hàn-Son, một chữ tin tâm gồm đủ hết, một chữ nghi ngờ phá sạch nhà cha.

A, ngon thì quyết soi cho thích khẩu ! Chẳng để phí hoài.

Tôi từ vô thủy đã bỏ nhà cha mẹ rong chơi, mê mãi cùng lũ trẻ chạy theo đám múa lân ngoài chợ. Chiều rồi mới chợt thấy cổ cháy bụng cào, chân mỏi tay đau. Ngã tư đường nhờ người chỉ bảo biết lối chạy về ôm chầm lấy mẹ, bắt lại được mình. Sung sướng làm sao !

Ông Hàn-Son mỉm cười, vuốt nhẹ tóc tôi.

cỏ dối

Thư Bưu

Thư Trưởng Trần Trung Lương (Sói con đã già - Toronto)

Sói con đã già T.T.Lương xin gửi bài Tết như đã hứa để Trưởng tùy nghi. Viết xong bài này thì thấy sung sướng vì coi như Sói già này đã làm xong lời hứa. Tết sang năm sẽ có bài nữa. Kính chúc...

Liên Lạc: Mừng hóm ! khi nhận được bài "Gà" của Trà Lũ, gọi ngay cụ Trưởng ở Ottawa hỏi có đánh máy giúp thêm bài được không ? Bài hay lắm, tam cố thảo luận mới có đó, rắng gồng thêm đi ! Đáp: Lúc nào khác thì tôi đâu có ngán, kẹt vì ở đây, tôi phải lo thực hiện báo Xuân cho Hội Cao Niên, nên tôi đã gửi bài đánh máy cho Liên Lạc từ tuần trước để rảnh tay cho báo Cao niên Ottawa, các anh thông cảm cho. Ngựa gọi qua Orlando cho chú Hoàng Ngọc Châu. Đáp: (tiếng trẻ) "Ba cháu đi công tác xa chưa về" ! Nghỉ đến Colonel Thiết thì thấy ông lu bù với việc giáo xứ Montréal không nở ép (ông này ở gần nhà, cần phải "đưỡng quân", và lại sức khoẻ Colonel đạo này sứt sật hoài). Cầu cứu đến Tổng Toronto, hỏi Sóc kiên tâm. Đáp: Gửi ngay lên cho em, sẽ gắng sức nhưng xong trước ngày 17-12 thì e không được, vì bưu điện đi bưu điện về chắc không kịp số giáng sinh cho Liên Lạc. Lập tức Ngựa CK gửi lên Sóc KT. Nghĩ rằng bài "Gà" này quá hay, ăn cả năm cũng không hết, nhất là công thức món ăn "Hạnh Phúc" mà sói con đã già trộm phép Mục Sư Cảnh ghi chép ra ở cuối bài. Vậy là, a-lê-hấp ! Cứ nhờ Sóc KT đánh máy (Ngựa CK cứ nghĩ rằng Sóc KT hiện là đảng trưởng quần cụt Canada nên thế nào cũng có các HĐS phụ! thậm cấp chí nguy!) cứ đăng vào số 6-1993 để Quý Trưởng và thân hữu đọc và ... thưởng thức suốt cả năm Quý Dậu. Vui hơn nữa cho tờ Liên Lạc là Trà Lũ có ghi thêm trong thư: "Tết sang năm sẽ có bài nữa". Nhưng xin Sói con đã già gửi sớm cho, để Ngựa khỏi "phi" đi năn nỉ!. Hoan hô quá lễ ! Hết sức mình !

Trưởng Dương Văn Hóa (Toronto)

Từ ngày lên Montréal về đến nay mới có dịp hỏi thăm sức khoẻ Anh. Mất một kiện tướng, chắc là Anh bận rộn hơn nữa với tờ Liên Lạc ? Ở quá xa, không biết làm gì trợ giúp anh em được, nên chỉ xin góp phần xăng nhớt cho xe "liên lạc" chạy đều.

Liên Lạc: Nghỉ đến nhu Trưởng đã là quý lắm rồi, lại còn bơm xăng cho xe Liên Lạc chạy nữa thì còn gì hơn nữa. Nhớ lại lần đầu tiên lên Toronto, gặp anh chị cho ăn bún bò ngon tàn nhẫn. Năm ngoài (có cả anh chị Tý) được cho ăn bánh bột lọc. Kỳ tới anh chị sẽ cho ăn chi nữa đây ? Ngày "Sắp Sẵn" còn vùng vẫy, huynh trưởng họ Dương mua bút khá nhiều, hà cơ chi ngoảnh mặt làm lơ với Liên Lạc. Ráng liệu hồn trước đi, có cụ Tý họ Mai ở bên cạnh cụ Bipi, ảnh mét thì khốn đó. Trông tin Trưởng.

Thư Trưởng Trần Văn Khắc (Ottawa)

Tôi xin gửi lên quý Anh trong ban Liên Lạc bản sao lá thư của Ông Tuấn Việt mà tôi mới nhận được cách đây 3 hôm. Chắc ông Tuấn Việt có xem bài thơ của ông Phạm Văn Cao (trong Hội Người Việt Cao Niên Ottawa) mà quý Anh đã cho đăng vào tờ Liên Lạc số 4 - Tôi đã cảm ơn ông Tuấn Việt rồi. Xin quý Anh xem có nên đăng bài này vào Liên Lạc sắp tới không ? Xin tùy sự quyết định của quý Anh. Tôi mới nhận được thư của chị Phan Như Ngân cho biết là bệnh của anh Ngân đã đỡ, nhưng vẫn chưa nói được, muốn sai khiến phải ra dấu hiệu viết lên giấy. Thật là tội nghiệp.

Liên Lạc: Xin hết lòng cảm ơn Trưởng đã cho biết thêm tình trạng sức khoẻ của Trưởng Phan Như Ngân. Liên Lạc đã ghi thêm địa chỉ của Trưởng Lê Xuân Đăng và Trưởng Nguyễn Đức Trung vào danh sách đọc giả dài hạn rồi. Cảm ơn Trưởng đã gửi cho Liên Lạc 30\$ (lần thứ 2) để thêm vào tiền bưu phí (đầu 1993 lại tặng thêm nữa). Liên Lạc kể từ số 6 trở đi, sẽ rút lại 2\$ trang để hưởng cước phí hạ.

Thư Tr. Đan Đức Cường (Toronto)

... Nghe lời Anh, em cố viết một bài về thơ Hàn Sơn. Thực ra thì cũng liều, nhưng gặp lúc thì cũng viết đại; trong các Trưởng bao nhiêu là anh tài, em chưa từng viết thể văn đăng báo nên cũng ngại. Vì Hàn Sơn là một thiên sư đã ngộ đạo nên thơ của Ông chẳng khác gì một bài thuyết pháp, khác chẳng chỉ là ý kiến sâu kín, lời bóng bẩy mà thôi, mà viết một bài nặng về tôn giáo thì có thể không thích hợp với một tờ báo của HĐ. Em cố dùng lời văn dí dỏm cho vui và tránh (tối đa) các từ ngữ về tôn giáo. Vậy xin các anh xét coi. nếu không đăng được cũng có lý, với em thì không có vấn đề tự ái gì cả? Em tự biết việc gì cũng phải có điều kiện thích hợp. Xin kính chúc.

Liên Lạc: Thơ Hàn Sơn đã đăng vào số này. A. Thọ đọc hoài. Vì khổ giấy có hạn, nên A. Thọ làm gọn lại cho thích hợp với L.L. Bài viết xúc tích, lời dịch chọn lọc lắm. Trưởng đã quá dè dặt, khiêm nhường và cho anh em nhiều đặc quyền quá. Chắc A. Thọ có thư riêng cho Trưởng rồi.

Thư Trưởng Phạm Đình Thụy (WA)

Từ ngày sang Hoa Kỳ theo chương trình O.D.P. được nối tiếp liên lạc với Trưởng Mai Xuân Tý, một Trưởng đàn anh khá ái, em đã nhận được tờ Liên Lạc từ số 1 bộ mới. Nay Trưởng đã ra người thiên cổ đi theo Trưởng Lê Văn Ba, một mất mát lớn lao cho quý Trưởng phụ trách và chung cho toàn Phong Trào. Em xin chân thành chia sẻ với quý Trưởng và kính lời chia buồn đến gia đình trưởng Tý. Cũng nhân dịp này, em xin chân thành cảm ơn quý Trưởng đã ưu ái tiếp tục gửi cho những tờ Liên Lạc kế tiếp, sau khi Trưởng Tý đã qua đời, một món quà vô cùng quý báu và còn là niềm an ủi lớn lao cho em trong lúc phải sống xa quê hương, xa anh em bạn bè, nhất là phải xa những người mà em đã từng cùng sinh hoạt cho tới ngày 5/4/1992. Em đang học ... và em cũng chưa xin được việc làm.

vì cũng khó khăn, vì nay em đã trên 50 tuổi rồi. Tuy nhiên, em vẫn vui tươi, dù cuộc sống có nhiều khó khăn. Mong quý Trưởng thông cảm... Xin chúc...

Liên Lạc: Anh em trong ban phụ trách rất sung sướng đọc thư của Trưởng. Những lời thành thật của Trưởng đã khích lệ rất nhiều đến tinh thần Ban phụ trách. Liên Lạc sẽ tiếp tục gửi đến Trưởng các số kế tiếp. Gắng lo học cho xong khi thành công và ổn định, xin tiếp tay cho Liên Lạc. Chúc vui tươi và đạt được ý mong muốn.

Thư Trưởng Vĩnh Đào (Pháp)

Cảm ơn Trưởng rất nhiều đã gửi các bản tin Liên Lạc. Trong bản tin vừa rồi có thấy trong mục nhấn tin là bản tin gửi cho em bị trả về (vì gửi ở địa chỉ cũ, em không còn ở đó từ 2 năm nay) chưa kịp phúc đáp cho Trưởng thì đã nhận được bản tin tiếp theo. Lần này gửi đúng địa chỉ mới. Thế mới biết thời gian đi quá nhanh, vì quá bận bịu không kịp viết nổi một bức thư trong khi đó bản tin Liên Lạc hoàn thành thêm một số nữa. Em vừa viết xong một quyển sách nhỏ về "Nguyễn Lý H.D." đang nhờ Trưởng Lê Phục Hưng in, có trích một chương trong đó gửi Trưởng để xem đăng trong Liên Lạc không thì để Trưởng tùy nghi. Mặt khác, thông cáo mới của Trại Thăng Tiến 4 đã làm xong, xin gửi Trưởng luôn. Cuối thư, không quên ngỏ lời khâm phục quý Trưởng chủ trương tờ Liên Lạc đã cố gắng hết sức để phát hành được một bản tin phong phú và nhất là đều đặn. Nhân dịp đầu năm, kính chúc ...

Liên Lạc: Bài truyền thống HĐ rất hay, nhiều ý kiến thực tiễn. Liên Lạc xin đăng vào số này. Ngựa cũng vừa nhận được thư Trưởng thông báo những tin tức mới về việc tái lập phong trào HĐ tại quê nhà. Về nguyện vọng của một số Trưởng cao niên về dự trại Thăng Tiến IV, xin Trưởng lưu ý và đề nghị đã đăng ở bản tin Liên Lạc số 4/1992 trang 21 mục Tây Du. Mong lắm thay.

Thư Trưởng Vương Cát Hanh (Houston)

Rất cảm ơn Anh đã cho quyển niên giám Canada (Montréal) Tôi tự giới thiệu là Trưởng Vương Cát Hanh (đôi khi lấy tên là Vũ Hà), 65 tuổi. 5

con trai tôi: lớn 39 tuổi, nhỏ nhất 27 tuổi, đều hoạt động trong ngành kỹ sư điện tử và điện toán. Tôi có thú chơi nhạc (violon) và máy ảnh. Các con tôi rất mê say âm nhạc. Mỗi người đều học nhạc từ năm lên 8 tuổi và sử dụng nhiều nhạc khí. Họ lập một ban nhạc đi chơi đây đó từ 1977 (2 người anh cả sang Mỹ du học từ 1972). Hiện họ sắp làm xong một CD và sửa soạn đưa ra thị trường. Vì lý do đó tôi giúp họ tìm các tiệm sách và video để giới thiệu. Một lần nữa cảm ơn mỹ ý của anh.

Liên Lạc: Đọc thư Trưởng thấy là một gia đình nghệ sĩ, nhìn lại hình, toàn là những tài tử đầy hứa hẹn, nhưng sao không thấy hình của Trưởng. Xin giới thiệu các nơi cần tổ chức Đại nhạc Hội, Nhạc Khiêu vũ, xin liên lạc với Trưởng Vương Cát Hanh (hoặc trung gian Liên Lạc). Một ban nhạc nhà nghề với kỹ thuật cao, rất đáng ngưỡng mộ.

Thư chị Lê văn Ba (chị Thái Điền) Hoa Kỳ

Tôi đã đọc bản tin Liên Lạc cho anh Ba nghe và thủ thỉ kể từ khi anh ra đi, thấm thoát một năm qua - Tờ Liên Lạc tròn 1 tuổi. Vậy chúng mình mừng lễ "Thôi nôi" nhé! Em sẽ lì xì nghe anh! Không biết anh Ba có nghe không, riêng tôi rất vui mừng và khen quý Anh một phát vì đã khéo léo lái con thuyền vững chãi, nổi vòng dây liên lạc tưởng phải là đứt đoạn vì sự ra đi của anh Ba. Anh Ngần thì đau yếu, còn lại có mình anh Thao tuổi hạc đã cao lại bôn ba đó đây mãi. Sự ra đi của anh Tý là một mất mát lớn cho gia đình HĐ nói chung và cho Liên Lạc nói riêng. Tứ trụ còn tam tài, chắc các Anh phải gồng mình gánh vác, may mà có chú Phú gia nhập thì tốt quá! ... Tôi vừa viết thơ cho Trưởng Nguyễn thanh Viêm để cảm ơn bài cảm tác có nhắc đến ngày giỗ của anh Ba. Kỳ này sau chuyến đi Việt Nam về, tôi ra Cali thăm Ngọc Lan mà không dám gọi quý anh chị Thiệp, Đường, Diệp, Phúc ... vì mỗi lần gặp lại các anh chị thì tôi liền tưởng đến anh Ba mà xót xa đau đớn. Xin nhờ Anh chuyển đến Chị cùng các Anh chị Thọ, Tinh, Thương, Thiết, Châu .... lời chúc mừng đầu năm của tôi: Sang năm 1993 và Quý Dậu dồi dào sức khỏe, đặc kỳ số nguyện.

Liên Lạc: Chữ "thủ thỉ" của chị nghe sao mà tuyệt vời quá. Hèn chi mà anh Ba (lúc còn sanh tiền) suy tôn là người đàn bà (của Anh) số 1. Anh em đọc thư Chị kể chuyện về VN làm giỗ anh Ba, thấy hình Chị chụp ở Saigon, thấy Chị sung sướng quá. Chị Tý cũng bắt chước chị "thỏ thẻ" với anh Tý nên Tết này có 2 mục lì xì đặc biệt. Hoan hô Chị Ba và Chị Tý.

Thư Thi sĩ Tuấn Việt (Seattle)

Tôi đã nhận được Liên Lạc số 5. Xin chân thành cảm ơn ban phụ trách Liên Lạc, và riêng cảm ơn Trưởng. Liên Lạc số 5 có phần khởi sắc thêm nhiều. Mỗi số Liên Lạc mỗi bước tiến. Liên Lạc tới nay mặc nhiên đã trở thành sợi giây liên lạc khá rộng rãi trong phong trào HĐVN tại hải ngoại. Thiết đáng mừng. Ngày mai là đầu năm 1993. Tôi xin gửi lời kính chúc Trưởng và quý Trưởng trong ban phụ trách Liên Lạc những lời chúc mừng tốt đẹp nhất. Chúc cho Liên Lạc càng thêm khởi sắc và bền vững, được thêm nhiều cánh tay những trưởng trẻ trung cộng tác. Vấn đề tài chánh cũng được thoải mái hơn. Xin gửi kèm 2 bài để đóng góp vào Liên Lạc số 6, cộng với 5 \$ xăng nhất. Kính chào an bình.

Liên Lạc: Sẽ gửi Liên Lạc đến Rev Toan Francis Trần như thi sĩ dặn, kể từ số 6 trở đi. Mong nhận được tấm hình của thi sĩ để đăng vào Liên Lạc kéo thiên hạ nghe danh nhưng chưa kiến hình. Ở Seattle, vùng thi sĩ ở, có rất nhiều tài năng HĐ, đã một thời vang bóng với tờ báo của Tr. Trịnh Toàn. Như thi sĩ mong muốn, đã có một số Trưởng trẻ (sồn sồn) tham dự cuộc chơi với L.L., bằng chứng Lê Phục Hưng (Sóc kiên tâm) là một. Thân ái.

Thư chị Lâm Tô Bông (Montréal)

Chúng tôi có nhận được Liên Lạc số 5 rồi. Trong giai đoạn khó khăn này mà quý Anh Em đã nỗ lực tiếp tục cho ra tờ báo bài vở rất phong phú và hữu ích. Chúng tôi có lời tán thán công trình quý anh em và xin ủng hộ năm nay 30\$ để tờ báo tiếp tục sống mãi ấy là điều lớp cao niên như chúng tôi mong mỏi và hy vọng quý anh sẽ "giữ chặt mỗi giây" Hướng Đạo. Mục "Dịch Cân Kinh" giúp đỡ chúng tôi nhiều lắm. Lúc nào quý anh có thư cho Chị Mừu (Ngô thị Chi) và anh

Tôn Thất Đông ở Huế thì cho tôi gửi lời thăm. Tôi đã có đi dạy trường Aurore của chị Chi, và anh Đông vào năm 1952 có dạy trường Bạch Vân của tôi ở Phan Thiết. Nhờ “Liên Lạc” mà thỉnh thoảng có tin tức các bạn xưa. Năm mới chúng tôi cầu chúc quý Anh và gia đình sức khoẻ dồi dào, vạn sự như ý.

Liên Lạc: Bà Chị này quá sốt sắng. Tuy đã gần bát tuần, còn xông xáo ghê gớm: dạy nấu ăn cho Canadiennes, công quả ở Quan Âm, viết báo, làm thơ, ngâm thơ và nói chuyện ở các buổi họp tất niên... Ngoài ra, còn là một phụ tá, cố vấn cho anh Lâm Tô Bông trong mọi chuyện mà cụ B.P. trong giấc mơ (21-22/2) đã quên nhắc đến người đặc biệt này.

Thư Tr. Nguyễn Hữu Lãng (Đức)

Từ khi có tin anh Mai Xuân Tý từ biệt vĩnh viễn anh em, lòng thành chúng tôi định gửi sang Canada chút tiền mọn để nhờ quý Anh mua hương hoa cúng hương hồn anh Tý. Song nghĩ rằng hương và hoa có thơm thật nhưng cũng chỉ được trong thời gian ngắn, ta nên dùng tiền này để mua giấy mực in tờ L.L.T.T.B.P. có ích lợi hơn mà hương hồn anh Tý cũng được hài hòa nơi “chín suối”. Vậy chúng tôi xin phép gửi quý Anh, kèm theo thư này 100\$ D.M. tiền mặt để quý Anh trong ban biên tập sử dụng về việc nói trên. Tiền đây trước thêm năm mới Quý Dậu, kính chúc quý Anh sức khoẻ dồi dào để phụng sự cho tờ Liên Lạc. Theo ý muốn của quý Anh đăng trong số 5, tôi xin giới thiệu quý Anh một cựu HDS: Anh Đào Trinh Bính, rất giàu tinh thần HD để quý Anh gửi báo đến, kể từ số 5. Gia đình Nguyễn Hữu Lãng (Đức).

Liên Lạc: Xin đa tạ tấm chi phiếu 100 D.M. của Trưởng gửi cho L.L. Có xăng đó bù đắp một phần cho tiền trả chuyên viên sửa máy photocopie (Kỳ Trưởng Tý còn sinh tiền, đi in số 4 với Tr. Thọ, rui máy bị hư, trả tiền sửa hết 500\$ xanh mặt cả mấy anh em). Trưởng Tý biết được sự bù đắp này, chắc Cụ ấy bớt lo, như Trưởng đã mong muốn. Sẽ gửi LL số 6 này trở đi đến Tr. Bính như đã dặn. Thân kính.

Tr. Phạm gia Kiêm (Virginia)

Chúng tôi liên tiếp nhận được những Bản tin của quý vị huynh trưởng mà chưa đóng góp gì được, thật là một thiếu sót to lớn. Tôi không được hân hạnh biết nhiều vị trong nhóm Tinh Thần Baden Powell ngoài Trưởng Trần văn Khắc và Tr. Trần văn Thao là những vị mà tôi hằng kính mến và vẫn coi là hàng thức bá. Nhân dịp xuân Quý Dậu sắp tới, chúng tôi có chút quà mọn để mừng xuân với quý vị huynh trưởng trong nhóm Tinh Thần BP. Cầu chúc cho nhóm mỗi ngày một phát triển và tất cả quý vị cùng gia quyến luôn luôn khang an và dồi dào sức khoẻ.

Liên Lạc: Trưởng quá khiêm nhường, đã nhận đọc LL là một khách lễ cho anh em phụ trách lắm rồi. Lại gửi một thùng xăng Super cho vào máy, như rứa là đã đóng nhiều vào LL rồi. Cứ mỗi năm, “chưa đóng gì được”, như Trưởng nói, là LL đã khá quá rồi ! Mong thay !

Thư Trưởng Đỗ Phát Hai (Voi Chí nghĩa) Houston

Xin cảm ơn các Anh đã gửi cho “Liên Lạc”. Nhờ đó mà em được biết mình được tư cách làm “cụ non” vì vừa rồi trước Noel mới làm đám hỏi cho cô con gái đầu lòng và có “sui so”. Xin Anh cho tên em vào danh sách nhận báo Liên Lạc thường xuyên và tiện đây em xin gửi một ít tem xanh. Trước thêm năm mới, em xin kính chúc Anh và quý quyến một năm mới đầy vui tươi và hạnh phúc. Riêng Anh, sức khoẻ dồi dào để tiếp tục phục vụ cho Phong trào. Xin hẹn gặp lại Anh vào tháng 8/93 tại Pháp.

Liên Lạc: Mừng Trưởng vừa được ái nữ phong nhận chức mới. Cứ cái đà đó, lối mươi năm nữa, các cháu sẽ phong chức mới cho ông ngoại đó. Cảm ơn thùng xăng của Trưởng. Có tin chi mới lạ cho LL biết để anh em bốn phương đọc cho biết tin nhau cho vui. Vị cước phí quá cao nhất là Âu, Á và Úc châu do bưu điện Canada ấn định, nên LL từ nay sẽ rút xuống 28 trang (trừ số Tết). LL thiếu anh Tý hụi một tay viết chữ và bớt vui. Sóc KT nhắn gửi lời cảm ơn Voi Chí nghĩa đã tiếp đãi tận tình trong dịp ghé qua Houston. Rất tiếc quá bận việc không thể tới thăm các vị trong Ban Thường Vụ. Hẹn gặp lại Trưởng vào kỳ Họp bạn Thăng Tiến IV.

Tr. Phạm Quân Khanh (Ottawa)

Sói chi đây ? trong khi chờ khai báo, Liên Lạc đặt cho tên “Sói già lơ”. Đã hơn 3 lần nhắn viết bài đều cười vui vẻ, sốt sắng: Dạ có nhớ chứ ! quên sao được !!! (nói nhỏ nhỏ: nhắc lần thứ nhất: ngày 4/7/1992 lúc 10 giờ sáng tại sân cờ trại Hoa Lư VII nhân dịp sinh nhật Trưởng Khắc ở Ottawa. Lần thứ nhì: lúc 12:35 tại tiệm phở Bắc ở Montréal, có 11 người nghe (gồm 6 Toronto, 4 Ottawa và 1 Montréal) nhân dịp đến Montréal phụng điệu Tr. Mai Xuân Tý ngày 25/9/1992. Lần thứ ba: lúc 13:34 ngày 5/12/1992 tại phòng họp Quốc Hội Canada (Ottawa) nhân buổi hội thảo nhân quyền. Tất cả những gì Ngựa nghe được đều ghi vào sổ cạ, không thiếu chi tiết, kể cả những giấc mơ. Thánh đã dạy “Sự quá bất tam”.

Liên Lạc: Linh thiêng thật, mới sơ thảo đã gửi đi nhờ Colonel Thiết đánh máy thì nhận một lúc 4 bài của “Sói giác ngộ”. Đủ cho một năm làm bốn phận với LL. Hoan hô! Hẹn gặp nhau ở trại Họp bạn Thăng Tiến IV. Sóc KT có đề nghị “Sói giác ngộ” nên được đổi tên là “Sói rể vợ” chẳng qua là vì Bà Xã phải đi công tác vào đúng kỳ trại Thăng Tiến IV nên Sói nhà ta xin tình nguyện theo nâng khăn sửa túi mà hy sinh cả mục “Tây Du”.

Thư Tr. Nguyễn Đức Chung (Anh quốc)

Giáng sinh vừa qua, em có nhận được thiệp của Trưởng Thạch và mới hay tin Tr. Mai Xuân Tý đã “bỏ cuộc chơi” và đã để lại một nỗi tiếc nhớ sâu đậm qua những hiện thực mà Tr. Mai Xuân Tý đã đóng góp cho Phong trào và cả những thế hệ đàn em lũ lượt theo sau nữa. Ngần ngợ, tiếc nhớ, ngậm ngùi ... Nguyễn cầu linh hồn Tr. Tý sớm hưởng tón nhan Chúa trên nước Trời. Bất ngờ sau Tết, em nhận được tờ LL do anh Mai Xuân Phú gửi. Nay em xin đại diện cho tất cả các Trưởng, Anh chị em HDS/HĐVN tại Anh Quốc xin gửi tới quý trưởng trong ban phụ trách tờ Liên Lạc lời thành kính phân ưu cùng sự chia sẻ sự thiếu vắng Tr. Mai Xuân Tý trong Ban Biên Tập và kính mong Trưởng chuyển giùm lời thành kính chia buồn của tất cả anh chị em HĐVN tại Anh Quốc đến gia đình Tr. Mai Xuân Tý.

Liên Lạc: Cảm ơn Trưởng đã gửi cho LL kèm theo xăng Anh Quốc chắc xe sẽ chạy tốt. Đã ghi thêm hai trưởng mới (Tr. Hương và Tr. Hiến) vào danh sách độc giả dài hạn, và sẽ gửi đi từ số 6/1993 này. Mai Xuân Phú là con trai út của Tr. Tý, chị Tý đã thể theo lời yêu cầu của anh em trong Ban Phụ Trách, cử cháu Phú vào làm Thủ quỹ (thay chỗ anh Tý lúc còn sanh tiền) và cháu Phú đã vui lòng nhận lời. Ngoài việc thủ quỹ, Mai Xuân Phú còn bao giàn nhiều khác nặng nhọc nữa. Vì mấy trụ giả còn lại cần bàn tay và sức khỏe của Phú nhiều. Chúc quý Trưởng ở Anh Quốc mạnh tiến và hẹn gặp tại trại Thăng Tiến IV.

NHỮNG NGƯỜI THIẾU NỢ

Tr. Lê Văn Lân (NJ)

Ngoài nghề thầy thuốc, còn nhiều tài ba vô kể, rải rác khắp các báo ở hải ngoại rứa mà đến bây giờ mới biết là "Sói tinh quái Đỉnh Bộ Lĩnh". Nói gần nói xa, chẳng qua nói thiệt: "phải" nộp một bài (tối thiểu) cho Liên Lạc, hạn chót là 28/11/93. Sói tinh quái cùng tuổi với Ngựa chịu khó, thử chạy đua xem chơi. Dù sao, cảm ơn đã gửi cho 2 con ngựa để bổ túc nhóm ngựa đã có. LL số 6 đã gửi qua, nhờ chuyển chị Simon Hồng một bản với lời cảm ơn đã cho biết những chi tiết về Tr. Gà Hùng biện. "Sói con đã già" (Trà Lũ) đã đăng một bài ở số 6 này. Vậy Sói tinh quái xem đó mà làm về vang cho làng Sói. Thân mến.

Tr. Lê Nguyên Bách (Úc Châu)

Liên Lạc rất mong nhận được bài của Trưởng. Trong những số LL sắp tới, xin lần lượt đăng tiểu sử và hình ảnh của một số Trưởng, bắt đầu bằng những Trưởng kỳ cựu, những cây cò thụ HĐ như Trưởng. Ý kiến này do quý trưởng trong Ban Sáng lập đề xuất, đặc biệt thiết tha là Tr. Trần Văn Thao. Nhằm mục đích để anh em HĐ khắp nơi biết nhau, tìm đến nhau, bổ túc những chi tiết để hoàn tất cuốn lịch sử Phong trào HĐVN cho hoàn mỹ hơn. Tiểu sử xin ghi chi tiết, hình ảnh, những Trưởng và đoàn sinh cùng sinh hoạt lúc bấy giờ, những đơn vị, nghĩa là càng nhớ nhiều chi tiết càng quý. Rất trông tin Trưởng.

Tr. Nguyễn Thanh Viêm (Úc Châu)

Trong phiên họp kỳ này, nhìn lui nhìn tới, lục hoài cũng không thấy bài nào của Trưởng cả. Những bài Trưởng đã gửi, dốc toàn lực vào các số trước. Sau khi bình nghị: Trưởng đã đoạt giải vô địch viết bài. Ai cũng hoan nghênh cả. Số này vắng bóng. Hay là đã "ngủ quên trên chiến thắng"! Ráng đứng để giải này lọt vào tay vị khác e mất uy. Giúp Bản Tin đừng vắng bóng Thanh Viêm.

Tr. Đỗ Quý Toàn (Montréal)

Một sự ngẫu nhiên kỳ lạ, vừa viết nhắn chú Sói tinh quái Đ.B.L. (Lê Văn Lân) góp phần vào Liên Lạc, nhớ đến Sói Con đã già (Trà Lũ Trần Trung Lương) đã đóng góp và đã đăng vào LL số 5 và 6 rồi rất đáng khen. Nay đến lượt Sói lịch thiệp tinh sao đây cho phải. Đã mấy lần Ngựa nhắc đều trả lời rất dễ thương: "Thưa Trưởng vâng ạ!". Thế mà đã hơn một năm im hơi lặng tiếng. Tinh sao đây? "Hỡi Sói nhà Nam vừa khéo vừa ngoan." Sói lịch thiệp trả lời đi!

SÁCH BÁO NHẬN ĐƯỢC

• Bản Tin Liên Lạc vừa nhận được Tạp chí Phù Sa số 3 tháng 11/1992. Phù Sa là tiếng nói của HĐVN tại Úc Đại Lợi. Bản tin Phù Sa in màu đẹp, nhiều tin tức sinh hoạt và bài vở đặc sắc do các Trưởng sinh hoạt lâu năm viết. Liên Lạc xin ân cần giới thiệu với quý Trưởng và độc giả. Địa chỉ Phù Sa: Tr. Nguyễn Văn Thuật 14 McEvoy Rd. Padstow NSW 2211 Australia.

• Liên Lạc đã nhận được "Bạch Mã" bản tin của Ban Huấn Luyện và diễn đàn tráng sinh. Số 1 Bạch Mã phát hành tháng 8-1992. Số 2 phát hành tháng 12-1992. Bạch Mã được phát hành tại Hoa Kỳ, do Tr. Tôn Thất Hy chủ trương. Ngoài nhiệm vụ thông tin và phổ biến tài liệu huấn luyện, Bạch Mã còn là mối giây liên lạc và diễn đàn sinh hoạt chung của ngành Đường. Liên Lạc ân cần giới thiệu Bạch Mã với quý Trưởng đang cảm đơn vị, quý trưởng đang hồi tưởng những sinh hoạt ngày xưa của chính

minh để cùng nhau góp sức lại giữ đúng truyền thống HĐVN và để khỏi phụ lòng Phong trào đã đào tạo cho chúng ta có được như ngày nay. Quý trưởng muốn nhận Bạch Mã, xin thư về Tr. Tôn Thất Hy, 10542 Greta Circle, Cypress, CA 90630 USA. (Liên Lạc dặn nhỏ riêng: nhớ gửi kèm tiền tem!).

• Sách mới sẽ được phát hành trong tháng 4/1993 là quyển Nguyễn Lý Hướng Đạo do Trưởng Vinh Đào biên soạn. Sách này dày khoảng 130 trang nêu lên những nguyên tắc cơ bản trong đường lối giáo dục Hướng Đạo. Sách có lời tựa của Tr. Jacques Moreillon, Tổng Thư Ký Tổ Chức Hướng Đạo Thế Giới. Chi nhánh Canada phụ trách kỹ thuật ấn loát. Quý trưởng có thể đặt mua ngay từ bây giờ theo địa chỉ sau: Tr. Vinh Đào 29 rue Jean Cocteau, 78180 Montigny-le-Bx France. Giá biểu sách tạm được ấn định 5 dollars cộng cước phí.

• Để mừng trại Thăng Tiến IV, Chi Nhánh Canada sẽ tái bản quyển Hướng Đạo Ca được bổ túc thêm nhiều bài nhạc thu thập được khắp nơi. Đáng kể từ Tr. Phạm Quang Lộc (Oregon) đã gửi 2 tập hát in ronéo trong nước gần đây. Quyển Hướng Đạo Ca sẽ dày khoảng 200 trang và hiện ở trong giai đoạn hoàn chỉnh. Quý trưởng muốn đóng góp bài hát xin liên lạc với Tr. Lê Phục Hưng, P.O. Box 401 Thornhill, Ontario, L3T 4A2 Canada. Giá sách ấn định 10 dollars chưa kể cước phí.

• Còn một số băng nhạc Hướng Đạo "Mối Dây Liên Đoàn" và "Tim Về Nguyễn Thủy" do Tơ Vàng thực hiện nhân dịp Trại Hẹn Bạn Thăng Tiến III 1990. Quý Trưởng muốn mua xin liên lạc với các chi nhánh Hoa Kỳ và Canada. Giá mỗi băng là 5 dollars Mỹ chưa kể cước phí. Địa chỉ các chi nhánh:
• Hoa Kỳ: 2717 South Center Street Sanata Anna CA 92704.
• Canada: P.O. Box 401 Thornhill, Ontario L3T 4A2

NHẮN TIN

Tr. Trần Trung Du (Saigon)

Muốn liên lạc với các tráng sinh Bạch Đằng cũ. Tráng đoàn Bạch Đằng trước ở Đạo Đồng Nhân, châu Thăng Long. Sau vào Nam không biết ở đạo nào. Các cựu tráng sinh Bạch Đằng muốn liên lạc nhau xin gửi về Liên Lạc để chuyển.

Tr. Nguyễn Xuân Hoàng Quân (Philadelphia)

Tr. Trần Trung Du muốn liên lạc với Tr. Nguyễn Xuân Hoàng Quân chủ trương tạp chí "Giúp Ích". Xin thư về LL để chuyển. (Tr. Hoàng Quân là trưởng nam của Tr. Nguyễn Xuân Long, khi làm lễ Lên Đường, Tr. Trần Trung Du là bảo huynh).

Tr. Phạm Quang Lộc (Oregon)

Cảm ơn Tr. đã gửi cuốn "Lịch sử HĐVN". Sẽ trích đăng dần dần sau này. Nội dung phong phú hơn các tài liệu có từ trước tới nay. LL đã gửi đến Tr. Trà Anh Dũng đã 2 số rồi, còn 2 trường Lê Phú Lục và Nguyễn Văn Tạc sẽ gửi từ số này. LL rất mất dạ với những lời lẽ trong thư đề ngày 16/1/1993 của Trưởng. Mong nhận được bài của Trưởng.

Tr. Tôn Thất Hy (Cali)

Đã nhận Bạch Mã số 2 rồi. Liên Lạc đang cố động thêm để Bạch Mã có thật nhiều độc giả. Cảm ơn thiệp chúc xuân của Cọp đứng đắn. Nhờ nhắn giùm Tr. Lê Mộng Ngọc (ong lăm mật) bài nói về Trại Bảy Miếu để bổ túc bài "Họp bạn Qua Châu, Hòn Bảy Miếu" thì Ngựa sẽ gửi qua ngay. Thân mến.

Tr. Đoàn Văn Thiệp (Cali)

Đã nhận được thư của Trưởng. Bản tiểu sử cần xin Trưởng cho thêm chi tiết, viết cô đọng hơn, có hình nhiều nhất là 2 trang vì diện tích LL quá hẹp. Trông chờ.

BÁO BỊ TRẢ LẠI

Bản tin số 5 phát hành tháng 12-1992 bị trả lại:

- 1. Tr. Tạ Thiên Liêm 1815 Commonwealth, Abhambra CA 91803
- 2. Tr. Lâm Chánh Dũng P.O. Box 42-0396 Kissimee FL 34742-0396

Xin quý Trưởng nào biết 2 vị độc giả nêu trên ở đâu, xin cho biết để gửi điều chỉnh. Đa tạ.

HỘI ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM INTERNATIONAL CENTRAL COMMITTEE OF VIETNAMESE SCOUTING COMITÉ CENTRAL INTERNATIONAL DU SCOUTISME VIETNAMIEN

Ngày 27 tháng 1 năm 1993

Kính gửi Quý Trưởng,
Trưởng các Chi nhánh HĐVN

Trích yếu: Liên lạc với Tổ chức HĐTG về vấn đề tái lập HĐ tại VN.

Thưa Quý Trưởng,

Trong thời gian gần đây, từ cuối năm 1992, Văn Phòng Tổ chức Hướng Đạo Thế giới có liên lạc và tham khảo với Hội Đồng Trung Ương HĐVN về một số diễn biến mới liên quan đến các vận động mới xảy ra nhằm tái lập phong trào HĐ tại Việt Nam. Để quý Trưởng có thể theo dõi vấn đề, tôi xin trình bày tóm tắt các diễn tiến như sau:

1. Cuối tháng 11, Hội HĐ Hoa Kỳ (BSA) nhận được từ Mục sư NGUYỄN QUANG MINH một bức thư nhân danh cơ quan "Scouting for Vietnam" do Ô. NGUYỄN QUANG MINH sáng lập và làm chủ tịch, kêu gọi các Hội HĐ quốc gia trực tiếp gửi một văn thư đến Quốc Hội VN tại Hà Nội để ủng hộ công tác tái lập phong trào HĐ tại VN. Bức thư cho biết là vấn đề này đã được ghi vào chương trình nghị sự của khóa họp Quốc Hội cuối năm vừa qua và kêu gọi sự hậu thuẫn quốc tế để HĐ có thể nhanh chóng hoạt động trở lại tại VN. Bức thư này cũng được đồng thời gửi đến nhiều Hội HĐ quốc gia khác trên thế giới. Hội HĐ Hoa Kỳ đã fax bức thư nói trên cho Văn phòng HĐTG để tùy nghi.

2. Văn phòng Tổng Thư Ký Tổ chức HĐTG (trong khi Tr. Jacques MOREILLON vắng mặt vì công tác) đã gửi văn thư đề ngày 11-12-92 đến Tr. NGUYỄN VĂN THO hồi ý kiến chính thức của Hội Đồng Trung Ương HĐVN để thông báo cho các Ủy viên trong Ủy ban Thế giới (World Committee) trước khi quyết định phản ứng hay không về hành động của MS NGUYỄN QUANG MINH.

3. Tr. NGUYỄN VĂN THO chuyển cho tôi toàn bộ hồ sơ và yêu cầu cho ý kiến. Đồng thời tôi nhận được một bức thư đề ngày 6-01-93 của Tr. Jacques MOREILLON nhắc lại là Văn Phòng HĐTG cần gấp ý kiến chính thức của HĐTU về vấn đề trên. Trong thư, Tr. MOREILLON có phát biểu cảm tưởng riêng như sau: "Khi nào chính quyền hiện tại (tại VN) còn căm ghét, tôi không tin rằng một phong trào HĐ chân chính có thể tái sinh thật sự [...]. Nhưng giấc mộng thấy HĐ được tái lập mạnh mẽ đến nỗi có thể bị những kẻ tiền tri giả mạo và những người thừa có lợi dụng. Vì vậy tôi cần có ý kiến chính thức của Hội Đồng Trung Ương HĐVN về văn thư của MS Nguyễn Quang Minh và về cái "International non-profit agency" của ông ta".

4. Ngày 7-01-93 tôi đã gửi bằng fax một văn thư cho Tổ chức HĐTG trình bày quan điểm của HĐTU, văn tắt như sau: "Phong trào HĐ chỉ có thể hoạt động và phát triển trong một quốc gia mà tự do cá nhân và các nguyên tắc dân chủ

được tôn trọng. Với tình trạng hiện nay tại VN, HĐTU/HĐVN không tin là chính quyền tại VN sẽ chấp nhận để một Hội HĐ độc lập với chính quyền và được tự do theo đuổi công tác giáo dục. Với tình trạng sa sút trong hàng ngũ các đoàn thể thanh thiếu niên CSVN hiện nay, chắc chắn là HĐ sẽ bị lợi dụng vào mục đích chính trị và dùng làm phương tiện kiểm soát thanh thiếu niên dưới một chiều bài khác. Trong những điều kiện đó, HĐTU không tán thành bất cứ một hành động nào nhằm kêu gọi tái lập HĐ tại VN trong lúc này. Khi nào tình hình biến chuyển thuận lợi để một phong trào HĐ chân chính có thể tái hoạt động tại VN, HĐVN tại hải ngoại sẽ hết sức vui mừng và sẵn sàng cộng tác với Tổ chức HĐTG trong bất cứ công tác nào".

5. Ngày 30-12-92, Hội HĐ Hoa Kỳ nhận được một văn thư của một Bác sĩ người Mỹ tên G.W. BAGBY kêu gọi HĐ Hoa Kỳ cũng như Tổ chức HĐTG công tác và giúp đỡ phương tiện để mời một người VN, giảng viên Đại học tại Hà Nội, tham dự với tư cách là khách mời không chính thức tại Hội nghị HĐTG sẽ được tổ chức tại Bangkok cuối tháng 7 năm nay. Người này sẽ phải qua Bangkok để được giải phẫu và ghép xương và theo BS BAGBY, Hội nghị HĐTG là một cơ hội tốt để giúp đỡ công tác tìm hiểu về phong trào HĐ.

6. Ngày 8-01-93, Tổng Thư Ký Jacques MOREILLON gửi văn thư cho BS BAGBY nêu quan điểm của Tổ chức HĐTG như sau: "Tổ chức HĐTG chia xé hy vọng rằng một ngày nào đó, các Hướng Đạo sinh VN sẽ có thể nổi lại quá khứ huy hoàng của họ. Nhưng vấn đề tái lập HĐ tại VN, rất phức tạp và cần được xử lý rất thận trọng vì có nhiều nguy cơ chính quyền VN hiện tại sẽ tìm cách gạt sự kiểm soát chính trị trên một phong trào HĐ nếu được tái lập vào lúc này. Ủy ban HĐTG nhận định rằng hiện nay các điều kiện không được thuận tiện để tái lập HĐ tại VN, và HĐTU/HĐVN do BS Nguyễn Văn Tho làm chủ tịch cũng đồng tình với quan điểm trên. [...] Danh sách mời dự Hội nghị HĐTG với tư cách đại biểu hay quan sát viên do Ủy ban HĐTG quyết định và trong lúc này, Ủy ban nhận thấy không nên mời bất cứ một đại diện nào từ VN dù chính thức hay không chính thức để dự Hội nghị Thế giới". Cuối thư, Tr. Moreillon đề nghị BS Bagby tiếp xúc với BS Nguyễn Văn Tho nếu muốn biết thêm về quá khứ HĐ tại VN và phong trào HĐVN tại hải ngoại, cũng với các khía cạnh phức tạp liên quan đến vấn đề trên. (Xin lưu ý: Những chữ gạch dưới trong phần trích dẫn được nhấn mạnh trong nguyên bản).

Qua các tài liệu đã dẫn, quý Trưởng có thể nhận thấy rằng Tổ chức HĐTG có một lập trường rất rõ ràng và cứng rắn đối với vấn đề tái lập HĐ tại VN, và để bệnh vực cho lập trường này trước Ủy ban HĐTG, Văn Phòng tại Geneva đã muốn dựa trên lập trường chính thức của HĐTU/HĐVN. Văn thư này được gửi đến để quý Trưởng có thể theo dõi sát một vấn đề mà tất cả chúng ta đều quan tâm.

Thân ái gửi đến quý Trưởng lời chào HĐ.

VĨNH ĐÀO